

**Mesagerul timpului de sfârșit**  
(*Der Endzeit-Botschafter*)

**Mesa, Arizona, SUA**  
**16 ianuarie 1963**

Mulțumesc. Domnul să vă binecuvânteze. Puteți să luați loc.

Fiul meu a venit azi la mine și a zis: „Tată, eu aș fi dorit să fi văzut această clădire înainte de începerea construirii bisericii noastre. Este un loc așa de frumos.“ El a vorbit despre aceasta și a spus: „Pe predicator nu l-am văzut încă, dar dacă și el este așa de primitiv ca și nevasta lui, atunci el este precis un om draguț.“ Noi suntem bucuroși că suntem aici.

Eu aștept ca Dumnezeu să reverse în seara aceasta binecuvântările Lui peste noi și să ne ajute.

Chiar când am intrat aici, l-am auzit pe fratele Williams spunând că adunarea va avea loc în Ramada Inn. Eu cred că a fost anunțat deja. Aceasta se întâmplă de obicei, înainte de venirea mea. Desigur că noi așteptăm un timp deosebit pentru perioada conferinței. Partea mea constă în strângerea relațiilor cu diferiți frați și legătura cu oamenii. Eu mă rog ca Dumnezeu să ne dăruiască o înviuare adevărată. Apoi putem să ne ducem direct în adunarea cea mare din Ramada Inn. Noi încercăm să vizităm multe comunități până la timpul respectiv. Noi avem un timp minunat. Avem un timp minunat în ceea ce privește legătura cu frații noștri.

Fiecare știe că eu nu sunt un predicator deosebit. Eu mă consider o roată de rezervă. Slujba mea constă în rugăciunea pentru bolnavi. Adunările din fiecare seară au fost arhipline, încât nu am avut loc suficient. Noi vom încerca să mai primim spații pentru împărțirea biletelor și rugăciunile pentru bolnavi. Noi avem numai câte o adunare în fiecare seară, apoi mergem în următorul loc. Eu am încercat să țin pretutindeni câte o predică scurtă cât am putut de bine, spre slava și proslăvirea lui Isus Hristos în care credem și pe care Îl iubim cu toții, avînd legătură frățească unii cu alții.

Eu cred că ați auzit de accidentul care s-a întîmplat acum câteva minute acolo după colț. Eu nu știu dacă omul a fost ucis. Noi ne-am oprit și ne-am rugat. Bărbatul acela a fost atins de o mașină și aruncat

pe stradă. O persoană se afla acolo acoperită. Poliția era acolo, însă salvarea încă nu. Dacă nu a fost omorât, înseamnă că era grav rănit. El a fost aruncat afară prin cealaltă ușă. A fost o bubuitură groaznică.

Noi trebuie să-L slujim pe Dumnezeu în fiecare clipă, pentru că nu știm când ni se pot întâmpla astfel de lucruri. Poate ne gândim că nouă nu ni se poate întâmpla. Dar se poate întâmpla. Eu cred ceea ce a spus Isus, și anume că trebuie să fim pregătiți în orice timp, pentru că noi nu știm în ce minut sau în ce ceas vom fi chemați. Atunci ne vom duce într-un loc unde nu mai sunt accidente și greutăți. Noi suntem așa de bucuroși că ne-a fost făgăduit un astfel de loc.

Gândul ne vine în seara aceasta. Noi năzuim după acel loc și asta ne arată că există un astfel de loc. Noi știm, dacă vedem o umbră sau un negativ, înseamnă că trebuie să existe și ceva concret care formează această umbră. O umbră este o oglindire. Dacă această viață naturală este ca o umbră, atunci trebuie să existe și viața adevărată care este reflectată. Vedeți cât de frumos este un pom. Știți ce este în realitate? Un negativ, un tip, o umbră de la pomul vieții din cer.

La început, când Dumnezeu a venit pe pământ, când El a plutit deasupra pământului și a creat, poate că primul dintre viețuitoarele create de El a fost un pește de mărime inferioară, așa cum o spun oamenii de știință. Eu cred într-o evoluție adevărată creștină. Dar eu nu cred că totul parvine dintr-o singură celulă. Eu cred că Dumnezeu a creat mai întâi ființele inferioare, ca de exemplu peștii, etc. Toate celelalte dintr-o celulă anumită. De fiecare dată a fost o altă creatură, pe care El a creat-o.

El a continuat și a creat specii tot mai mari. Apoi a luat naștere ceva care-L reflectă pe Cel ce a creat totul, adică pe Dumnezeu. Aceasta se dovedește ca adevărat prin faptul: când Dumnezeu a devenit trup, a fost omul Isus Hristos. Vedeți voi, nu un înger, ci un om. Aceasta ne arată că El a fost reflectat.

Biblia cea veche este plină de lucruri scumpe. Mie îmi face plăcere să prezint toate acestea și să le cercetez. Eu sap de multe ori foarte adânc, scutur fiecare fir de praf, privesc și văd ce este de fapt în realitate. Oamenii de aici din Arizona știu că mărgăritarele cele frumoase sunt scoase din praful pământului. În același mod sunt scoase din praf și mărgăritarele cele scumpe ale lui Dumnezeu. Noi suntem

bucuroși, pentru că El ne-a dat prioritatea să intrăm în curățătoria Lui cea mare, pentru a fi înlăturată orice zgură.

Voi, oameni din Arizona, știți cum se proceda înainte ca aurul să fie curățat în cuptoare. Se spune că aurul era bătut, pentru ca să devină curat. Indienii cei bătrâni au procedat astfel. Ei au bătut atât de mult, până când a fost înlăturat tot ce înconjură acest aur. Ei știau că aurul este numai atunci curat, când cel ce-l bătea, vedea oglindirea feței lui în aurul pe care-l prelucra. El știa că abia atunci se clarifică totul, când el își va vedea propriul său chip în bucata respectivă de aur prelucrat.

Voi știți că Dumnezeu procedează în același mod și cu propria Sa Biserică. EL dorește să scoată toate lucrurile firești din noi, până ce va trăi în fiecare din noi oglindirea lui Isus Hristos, și noi reflectăm viața Sa. Atunci suntem pregătiți pentru El, El se reflectă pe Sine prin noi. Aceasta se întâmplă dacă respingem orice păcat care ne înconjoară așa de ușor; pentru ca să alergăm cu răbdare și perseverență în această călătorie pe care El ne-a rânduit-o, în timp ce noi privim spre exemplul nostru, Începutul și Sfârșitul credinței noastre – la Isus Hristos. Pentru aceasta sunt foarte bucuroși.

În fiecare seară îi spuneam fratelui Carl Williams: „Frate Carl, oamenii nu vor să mai audă încă o dată. Pe oamenii din întreaga vale îi rețin în fiecare seară câte două, trei ore.“

El a spus: „Bine, bine. Vino numai.“

Eu respect răbdarea voastră și faptul că m-ați invitat a doua oară.

Nu demult am vorbit cu soția mea. Ea este în Tucson. Eu am întrebat: „Cum este vremea?“

Ea mi-a spus: „Vremea se încălzește.“ Ea a întrebat: „La tine se desfășoară totul după plan?“

Eu am răspuns: „Exact așa este, dar în fiecare seară se face ceasul zece, unsprezece.“

Eu i-am mai spus: „Dacă mă voi duce acum la adunările mai mici din Arizona, mă voi odihni puțin.“ Eu voi fi cu frații în adunările de acolo.

Eu nu-i voi pedepsi pe oameni. Eu mă duc acolo și îi ascult cum cântă cântece de laudă. Eu însumi mă voi restrânge și îmi voi pregăti notițele doar pentru 15-20 de minute, voi spune „Amin“ și ne vom duce acasă.“

Ea a întrebat încă o dată: „La tine se desfășoară totul după plan?“

Eu am răspuns: „Da, dragă. La mine este după plan până la trei ore.“ Oameni foarte drăguți cu foarte multă răbdare.

Noi vrem acum să ne aplecăm capetele pentru câteva clipe, să ne apropiem de El. Acum, eu sunt sigur că într-o astfel de adunare cu mulți oameni care cred, există și mulți bolnavi și nevoiași. Aici văd două persoane care sunt pe tărgi. Eu știu că ei au dorință deosebită. Fără îndoială mai sunt însă și mulți alții aici care au probleme deosebite. Dacă este așa, atunci ridicați vă rog mâinile ca s-o știm. În timpul rugăciunii mă voi duce acolo la ei, pentru a mă ruga pentru acei ce se află pe tărgi, ca să fie siguri că nu i-am uitat. Ei au fost suficient de credincioși, pentru a fi aduși aici. Eu doresc să vă rugați cu toții împreună cu mine.

Tatăl nostru ceresc, noi punem orice gând la o parte și Te rugăm, curăță gândirea noastră. Noi venim în prezența Ta, pentru ca Tu să cureți sufletele noastre. Noi venim la Tine cu sângele Domnului Isus și mărturisim că nu suntem vrednici de toate binecuvântările acestea pe care ni le dăruiești. Dar El a murit pentru ca să primim toate aceste binecuvântări. Este scris că putem veni cu încredere și bucurie înaintea tronului Său. La aceste binecuvântări avem intrare prin harul Domnului nostru Isus – Emanuel, care a venit pe acest pământ luînd locul păcătosului. EL a devenit asemănător nouă, pentru ca noi să devenim asemănători Lui.

O ce schimb, Doamne! Am avut o viață plină de păcat care ne ducea în iad; și totuși a venit Acela care a luat această viață asupra Sa și ne-a curățat de păcatele noastre. Mai mult, El ne-a pregătit drumul pentru a lua orice vină de pe noi, iar prin rănilor Lui suntem vindecați. Noi suntem așa de mulțumitori pentru că El ne-a promis că ne va păzi, dacă Îi slujim.

Acum, Tată, în seara aceasta sunt aduse multe cereri înaintea Ta, confirmate prin ridicarea mâinilor. Noi știm că Tu vei respecta pe fiecare din aceștia, pentru că Tu știi ce se află în inima celor ce ridică aceste mâini.

Doamne, eu mă rog, ca Tu să Te gândești în seara aceasta la Cuvîntul Tău, când îl citim și ne adâncim în el. Noi vrem să-l privim ca într-o lecție duminicală. Dacă noi plecăm azi de aici, vrem s-o facem cu siguranța inimii, că ne-am apropiat mai mult de Tine, decât înainte de a

veni aici. Noi suntem aici, pentru ca o trezire mare să se nască în această țară. Noi nu știm când va avea loc aceasta, dar noi așteptăm aceste lucruri. Doamne, noi întreprindem totul, din ceea ce știm, prin eforturi omenești, ca să trăim o trezire, prin care bărbați și femei, băieți și fete, să ajungă la cunoștința salvatoare a lui Isus Hristos. Noi Îți mulțumim pentru această comunitate, pentru păstorul și familia lui, pentru toți diaconii, pentru conducere și pentru toți care sunt reprezentați prin ei. Noi Îți mulțumim pentru acei care stau vrednici pentru lucrare. Doamne, noi ne rugăm pentru binecuvântările Tale, pentru ca acestea să se odihnească asupra tuturor. Te rog, ca Tu să binecuvântezi tot ceea ce întreprindem. Fie ca locul acesta să devină o stație, Doamne, unde ei se pot strânge din toată această vale, pentru a găsi odihnă. Îngădui-o, Tată. Fie ca rugăciunile păstorilor pentru bolnavi să fie ascultate. Fie ca rugăciunile pentru mântuire și tot ce este în legătură cu vestirea Evangheliei, să fie ascultate. Lasă ca binecuvântările Tale să se odihnească peste el și această comunitate să nu ducă lipsă de nici un dar duhovnicesc. Permite ca această comunitate să fie un exemplu pentru toată zona. Îngădui-o, Doamne.

Acum, Tată, în seara aceasta se află unii pe târgi. Ei nu pot să șeadă și să se bucure de această adunare. Ei nu au această prioritate și totuși ei au fost transportați azi aici. O, Doamne, ai milă. O, eu îmi închipui că aceștia sunt soția mea, fratele meu sau vreun altul din rudele pe care le cunosc bine. Dar în realitate ea este soția sau fratele cuiva, iar eu mă rog, Tată, ca harul lui Dumnezeu să vină cu toată puterea și să-i elibereze în seara aceasta de aceste târgi. Fie ca ei să nu mai aibă nevoie de aceste târgi la sfârșitul adunării. Aceste târgi să rămână la sfârșitul adunării aici, când ei se duc acasă. Fie ca puterea care L-a înviat pe Isus din morți, să mângâie trupurile lor și să le dăruiască azi din nou sănătate și putere. Îngădui-o, Tată! Noi știm că Tu ai făgăduit asta, că o vei face.

De aceea, este scris în Scriptură: „Aceste semne îi vor urma pe acei ce cred. Ei vor pune mâinile peste cei bolnavi, și ei se vor însănătoșa.”

Acum Tată, nu este nimeni care să fie în apropierea lor. Ceilalți se pot prinde unul de altul. Dar eu doresc să mă duc în ascultarea acestei porunci, ca să mă rog cu ei. O Dumnezeule, eu aștept scrisoare de la ei în care să-mi relateze că s-a întâmplat ceva, pentru că eu mă duc în Numele Domnului Isus Hristos.

(Fratele Branham coboară de pe platformă și se roagă pentru toți care se află pe târgi în timp ce adunarea cântă de mai multe ori: *Crede numai*):

Doamne, eu cred, o Doamne, eu cred  
tot este posibil, Doamne, eu cred.  
Doamne, eu cred, Doamne, eu cred  
tot este posibil, Doamne, eu cred.

Vedeți voi? Aceste două doamne, una avea tumoare, cealaltă avea cancer.

Eu aș vrea să mărturisesc repede ceva, chiar dacă va trebui să mă restrâng cu predica mea. Ultimul caz, înainte de a pleca de acasă, a fost ceva deosebit. A fost o doamnă cu numele Dyer, am uitat numele ei actual. Ea este fiica dr. Dyer din Louisville, Kentucky. Dr. James Dyer este specialist pentru tumori și alte boli asemănătoare în Louisville.

Fiica lui cânta la pian în comunitatea „Open Door” în care dr. Cobbles este păstor. Este o sinagogă mare, veche, evreiască. Omul acela făcea parte din comunitatea numită „Biserica lui Hristos”. El trăise pocăința și credea Evanghelia deplină. El este un om drăguț. Ea a cântat și în adunările mele, pe care le-am avut în Auditoriul Memorial din Louisville. Ea s-a mirat foarte mult de ceea ce s-a întâmplat acolo și a relatat tatălui ei despre tot.

Dar el a spus: „Este doar psihologie. Oamenii aceștia sunt după aceea la fel de bolnavi, cum au fost înainte.” El nu a vrut s-o creadă.

La urmă, ea s-a retras de la comunitate și s-a căsătorit cu un tânăr de la seminarul baptist. Curând s-a îndepărtat și el de la credința lui. Deși el a studiat pentru a deveni un predicator baptist, el nu a vrut să mai predice. Ei s-au mutat apoi la rudeniile lui din Rockford - Illinois.

Apoi s-a întâmplat ca această Jean să primească o boală a femeilor. Ea s-a întors la tatăl ei din Louisville pentru o vizită medicală. S-a constatat un fel de tumoare, și anume la organele genitale feminine. Tatăl ei îndepărtase această tumoare printr-o operație mai mare, dar răspândirea bolii în trup era deja prea mare. Apoi au fost necesare raze și alte tratamente.

Dar după ce a ieșit din spital și a ajuns acasă, erau aceleași dureri și probleme ca și înainte.

Aproximativ după un an de zile, ea a fost adusă la o vizită medicală. De data aceasta era nevoie de o operație totală. În timpul operației, tatăl ei constatare ca și dr. Hulmes, care este unul din cei mai cunoscuți medici din sud, că acest cancer se răspândise deja atât de mult, încât ajunsese până la intestinul gros. Ei au ținut-o o vreme acolo și au încercat tot felul de tratamente. Dar medicii au constatat apoi că tratamentele nu au folosit la nimic. Ea a fost adusă din nou la spital. Ea nu a suportat nici măcar medicamentele pentru intestine, pentru ca acestea să funcționeze bine. Ei au încercat cu o spălare a intestinelor, dar ea era deja așa de slăbită, încât apa nici nu a ajuns în intestine.

Apoi s-a întâmplat că bărbatul ei, care era unul dintre criticii mei, să vină și să ceară o carte ca s-o citească. El a șezut două zile pe treptele capelei, așteptând să mă vadă, pentru că eu eram în călătorie pentru a predica în diferite adunări. Când m-am întors, m-am dus acolo să vorbesc cu ea. Bărbatul ei mi-a zis că ea nu știe că are cancer. El a zis: „Du-te acolo, vorbește și roagă-te cu ea.“

Când am văzut-o, ea mi-a zis: „Frate Branham, bărbatul meu va accepta vindecarea divină. Eu nu l-am putut convinge înainte, să se uite în cărțile tale, dar acum îmi citește în fiecare zi pagină cu pagină.“

Apoi eu am zis: „Acum înțeleg, Jean. Dar noi vrem să vorbim cu Domnul, Jean, ca să vedem ce va spune El.“ Nu mai era nimeni în camera respectivă. Sora medicală își luase rămas bun. Noi discutasem un timp împreună, apoi am văzut o vedenie. Ea este cam la vârsta de 40 de ani și încă nu are păr cărunt. Dar în vedenie am văzut că era cu mult mai în vârstă și căruntă. Eu am zis: „Jean, tu ai fost în adunări.“

Ea a zis: „Da, frate Branham.“

Apoi am zis: „Tatăl și soțul tău m-au rugat să nu-ți spun că tu ai cancer, Jean. Tu știi că nici o vedenie nu a dat greș. Jean, acum am să-ți spun ceva și asta este: „AȘA VORBEȘTE DOMNUL.“

Acum, într-un astfel de caz, trebuie să fiți siguri că este Domnul cu adevărat și nu o impresie anumită.

Apoi i-am zis: „Tu vei trăi.“

Ea a zis: „Frate Branham, de asta m-am temut tot timpul. Eu sunt acasă la tatăl meu, care este medic, acolo am crescut, și m-am tot temut. Eu m-am tot gândit că asta va fi.“ Apoi ne-am rugat.

Două zile mai târziu, ea a fost transportată din nou pentru un

transplant de intestin. Voi știți desigur, ce înseamnă asta! Ei aveau de gând să anuleze ieșirea naturală și să creeze una nouă. Acești oameni bolnavi primesc la deschiderea trupului o pungă de plastic în care corpul elimină totul. Ei mențin asta până la moarte, pentru că acest cancer îi ucide curând. După ce totul a fost pregătit pentru operație, ea a avut o simțire deosebită. Ea o chemase pe sora medicală și o rugase ca s-o ajute să meargă la toaletă. Când a ajuns acolo, ea a avut un scaun normal. Bărbatul ei abia a putut să creadă. Ea nu a fost operată. În ziua următoare după micul dejun, ea a avut din nou un scaun normal.

Medicul ei a telefonat spunând printre lacrimi și sughițuri: „Eu nu pot să înțeleg, noi nu mai putem găsi nici măcar sindromul. A dispărut totul.“

Acum, surorile mele iubite, eu nu am nici un motiv să stau aici ca un slujitor al lui Hristos, pentru a spune ceva pe dos, pentru că în ziua aceea voi fi judecat și aruncat afară ca fățarnic.

Cu Cuvîntul lui Dumnezeu deschis înaintea mea, eu m-am rugat pentru voi la fel de fierbinte, cum o făcusem și pentru Jean. Pentru noi cazul este rezolvat. Noi credem că Dumnezeu a ascultat rugăciunea credinței. Cu aceasta cazul este rezolvat. Cuvîntul lui Dumnezeu spune: „Rugăciunea credinței îl va ajuta pe cel bolnav.“

Același Dumnezeu o vindecase pe Jean, pe fiica medicului Dyer. Eu nici nu-i cunosc numele ei după încheierea căsătoriei. În orice caz, bărbatul ei a primit din toată inima Evanghelia deplină. Când am predicat ultima dată în capelă, el ședea acolo și a primit totul pentru sine. El a luat parte la cină și la toate celelalte. Un învățat baptist - dar el a venit la Domnul pentru a primi botezul cu Duhul Sfânt. Asta ne arată din nou că Dumnezeu rămâne Dumnezeu.

Medicul, tatăl ei, este un om devotat, dar el nu văzuse niciodată, cum se întâmplă astfel de lucruri.

Dumnezeu însă are pentru toate lucrurile un timp anumit. Voi amândoi, care stați culcați aici, fiți credincioși. Câteodată ni se întâmplă lucruri care ne slujesc înspre bine. Voi știți că Biblia ne spune că toate lucrurile slujesc spre binele celui ce crede.

Aduceți-vă aminte de încercările lui Iov. Dumnezeu nu l-a pedepsit pe Iov. Dumnezeu a vrut doar să-l verifice pe robul Lui. Totul a avut un sfârșit bun. Cartea lui Iov a fost apoi scrisă ca mărturie pentru toate



generațiile. Dumnezeu face totul înspre binele nostru.

Aduceți-vă aminte! Eu m-am rugat rugăciunea credinței din inimă. Dacă credeți, atunci se va și întâmpla! Așteptați rezultatul.

Acum vrem să intrăm direct în mesajul Cuvântului, pentru că mulți de aici trebuie să stea în picioare. În seara aceasta am un mesaj scurt.

Gândiți-vă că de data aceasta, la conferința oamenilor de afaceri în Ramada Inn, vor fi vorbitori minunați. Desigur că veți încerca să luați parte la aceste adunări. Fratele Oral Roberts va fi într-o seară din timpul banchetului prezent aici.

Eu am dreptul de participare la Tucson și eu voi pleda pentru Tucson. Următoarea luni seara vom avea o adunare și acolo. Dacă vă aflați prin împrejurimi, veniți acolo. Veți suferi puțin în ceea ce privește timpul, și anume o singură dată când voi fi eu vorbitorul. Veniți deci la Ramada Inn în Tucson. Noi toți știm că Phoenix este un cartier exterior al Tucsonului. Acesta este cunoscut în general. Veniți și vedeți cum trăiesc oamenii în munți.

Noi vrem să citim în Biblia noastră din proorocul Zaharia cap. 14, 6-7. Din aceste versete vreau să-i dau un nume temei mele.

*„În ziua aceea, nu va mai fi lumină; stelele strălucitoare se vor ascunde. Va fi o zi deosebită, cunoscută de Domnul, nu va nici zi, nici noapte; dar spre seară se va arăta lumina.“*

De aici eu numesc tema: „*Mesagerul din timpul serii.*“ În tot timpul zilei (de har) noi am avut mesageri. În această zi despre care a vorbit El aici, vine un mesaj pentru timpul serii. Noi vrem să vorbim în seara aceasta despre această temă, ca într-o lecție la școala duminicală.

Noi cu toții știm, despre ce a vorbit Zaharia aici. El a spus că va veni o zi care este bine cunoscută Domnului, care nu va fi numită nici zi și nici noapte, dar spre seară se va face lumină. Deci o zi care nu poate fi numită nici zi și nici noapte, este o zi înnorată, cu ceață.

Noi știm cu toții că civilizația a plecat din est spre vest. Cea mai veche civilizație pe care o avem, este în China. Ea a mers din est spre vest, urmând soarele. Acum am parcurs tot drumul până la coasta de vest. Dacă am pleca de aici mai departe, am ajunge din nou în est. Noi suntem la capătul drumului.

Noi, ca Biserică, credem că Evanghelia a ajuns aproape la încheiere. Noi credem că mesagerii cei mari din trecut până în prezent, s-au luptat secole de-a rândul pentru aceste lucruri mari. Luther pentru neprihănirea prin credință, Wesley pentru sfințire și apoi penticostalii cu botezul cu Duhul Sfânt. Noi credem că de aici se naște trupul. Tot așa este în cele firești ca și în cele spirituale.

Cum se întâmplă, când se naște un copil? Mai întâi apare apa, apoi sângele și la urmă viața.

În 1 Ioan 5, 7 este scris: „*Căci trei sunt care mărturisesc în cer: Tatăl, Cuvîntul și Duhul Sfânt, și acești trei una sunt.*” Acestea trei nu numai că sunt una, dar ele sunt unificate. Tatăl, Cuvîntul și Duhul Sfânt sunt una. Voi nu-L puteți avea pe Tatăl, fără Fiul. Voi nu-l puteți avea pe Fiul, fără Duhul Sfânt.

Dar voi puteți fi neprihăniți, fără a fi sfințiți, fără să fi primit pe Duhul S'fânt. Duhul Sfânt este prezența Lui care locuiește în voi și puterea lui Hristos în voi, în Duhul. Noi vedem deci, cum firescul preumbrește duhovnicescul. Așa este desăvîrșită Biserica acum în creșterea ei. Neprihănire, sfințire și botez cu Duh Sfânt. Noi am trecut acasă prin cele șapte epoci ale Bisericii, unde le-am prezentat așa de frumos ca un tablou.

A ascultat cineva dintre voi înregistrarea de pe bandă despre cele șapte Biserici? La încheierea adunărilor, am desenat sub inspirația pe care Dumnezeu mi-a dat-o, cum am putut de bine, cele șapte epoci pe o tablă. Tatăl ceresc știe că acesta este adevărul. Îngerul Domnului pe care-L vedeți în tablou - mulți au văzut fotografia cu lumina, nu-i așa? - a venit în prezența a 300-400 de oameni în sală, și a desenat aceste epoci de cealaltă parte a peretelui. Noi toți stăteam acolo și priveam cum desena prima epocă, a doua, a treia, a patra, a cincea, a șasea și a șaptea.

Aici șed oamenii care pot s-o mărturisească. Dacă este așa, ridicați vă rog mâinile. Biblia spune: „... Orice lucrare să fie constatată pe baza a doi sau trei martori.”

Toți cei prezenți au strigat și s-au mirat. Eu am spus acolo: „Voi ați vrut să vedeți ceva, acum puteți s-o priviți direct în față.” Era ora 11.00, când El a stat acolo la perete și a desenat cele șapte epoci. La început cu mult Duh, apoi întunericul a luat proporție, iar Duhul s-a retras, lucru

care a continuat până în evul mediu, apoi s-a întors din nou, așa cum o desenasem. Noi mai avem aceste desene care sunt atârdate pe perete. Ele corespund exact. Duhul Domnului trebuie să fi fost mulțumit de încheierea acestei lucrări, pentru că El a venit jos și a confirmat că totul este corect.

Noi trăim în epoca Bisericii Laodicea. Este epoca în care ei cred că sunt bogați și nu mai necesită nimic, și nu știu că sunt goi, săraci și orbi. Aceste lucruri au fost simbolizate.

Soarele care răsare în est, este același care apune în vest. Aici vrem să ne oprim puțin să creem baza pentru acest mesaj. Noi știm despre soare și sistemul solar. Dar Fiul lui Dumnezeu a venit în strălucirea și lumina lui Dumnezeu, acolo în est. Domnul s-a îndurat de noi de aproape 2.000 de ani. EL a spus: „Va veni un timp în care nu va nici zi nici noapte, o zi înnoată, dar spre seară va fi lumină.“

Așa cum știți, la început s-a pogorât Duhul Sfânt acolo peste poporul din răsărit. Noi am trecut printr-un timp când se adera pur și simplu la o comunitate, unde cuprindeai anumite lucruri ale credinței și te luptai pentru anumite lucruri minore. Însă spre seară urma să se facă lumină în emisfera vestică. Noi suntem acum în timpul acela. Civilizația a venit ca un val mare din răsărit, a luat păcatul cu sine pe drum și a lovit coasta de vest ca un sunet suprasonic. Cel mai stricat loc pe care-l știu, este pe coasta de vest. Ei fac tot ce vă puteți închipui – păcat, corupție, divorț, căsătorie – Hollywood, deschizătura directă spre iad. Așa este.

Eu cred în sfințirea adevărat biblică. Eu nu cred în corupție și în toate aceste lucruri din Hollywood care slujesc poporului ca exemplu. Eu am fost întotdeauna împotriva acestor lucruri, și eu cred că un om care are Duhul lui Dumnezeu va fi împotriva acestora. Pentru că Duhul Sfânt depune mărturie că totul este pe dos.

Mai înainte ei mergeau la Paris după modele dezgolate, pentru a le îmbrăca pe femeile noastre, dar astăzi ei vin din Paris pentru a le lua de aici. Hollywood este în fruntea lumii. Moda dezgolirii pe care o avem azi, întrece Franța – acest loc beat, gălăgios, imoral. Așa este! Hollywood îi întrece pe toți. Toată televiziunea noastră emite fără cenzură. Bancuri murdare, stricăciune și corupție au trecut peste tot. Penticostalii mai bătrâni nu i-ar fi trimis niciodată pe copiii lor la cinema. Așa a fost cu ani în urmă. Dar satana ne-a înșelat și ni l-a adus

în casă. El a adus cinematografia direct în casă.

Este groazic să vezi așa ceva și să recunoști că lumea a ajuns în această pierzare. Lumea a intrat în mlaștina lucrurilor, care au venit odată cu civilizația.

Dacă Domnul voiește, voi predica în câteva zile despre tema *Countdown* (numărătoarea inversă). Eu știu că și voi sunteți cuprinși aici. Noi recunoaștem ceea ce se întâmplă. În tot timpul Dumnezeu a fost în stare să facă ceva cu Biserica Lui, în timp ce s-au desfășurat aceste lucruri. Acum suntem în timpul când se desfășoară aceste lucruri. Acum suntem în timpul sfârșitului. Slavă lui Dumnezeu!

Fiecare epocă a primit mesajul și mesagerul ei. Pentru aceasta s-a îngrijit Dumnezeu. În epocile Bisericii am văzut că fiecare mesager a trăit cele rânduite pentru epoca lui. Una se sfârșea, cealaltă începea, până la epoca a șaptea. Fiecare stea, fiecare înger al Bisericii, fiecare mesager.

În ultima epocă – în Apocalipsa 10 – a sunat trâmbița și au răsunat șapte voci. Dar nu s-a îngăduit să fie scris. Totul a fost pecetluit pe dosul cărții, cele șapte peceti erau pe dosul cărții. După ce a fost scrisă cartea, aceasta a fost pecetluită pe spate cu cele șapte peceti. Nimeni nu știe ce înseamnă. S-a spus: „În zilele când îngerul al șaptelea va trâmbița mesajul lui“ - îngerul pământesc.

Acel înger venea din cer, iar acesta era pe pământ. Îngerul este mesagerul, un mesager pentru epoca respectivă.

Noi vedem că El avea un curcubeu deasupra capului Său, ridicând mâna Sa, jurând pe Cel veșnic că nu va mai fi timp. Șapte tunete răsunau cu glasurile lor. Și El a spus: „Să nu scrii, pecetluiește totul.“ Noi am constatat că acesta s-a aplicat pe spatele cărții.

Dacă îngerul al șaptelea va sfârși mesajul în acea zi prin proorocie, atunci taina lui Dumnezeu va fi încheiată. Toți știu că Biblia spune aceasta. Taina lui Dumnezeu, ce este aceasta? Ce este Dumnezeu? Cine este Dumnezeu? - Tot ce este în legătură cu botezul și cu celelalte lucruri, vor fi clarificate în ziua aceea.

Fiecare mesager a avut mesajul lui, iar fiecare mesaj îl are pe mesagerul său pentru epoca respectivă. Este interesant. Noi am constatat aceasta în cele șapte epoci ale Bisericii, iar în seara aceasta intrăm în Vechiul Testament și constatăm acolo același lucru.

Dumnezeu l-a trimis pe mesagerul Lui întotdeauna la sfârșit. Întotdeauna s-a întâmplat la sfârșit și nu la început.

Atunci când s-a sfârșit epoca lui Luther, s-a ridicat Wesley. Când s-a încheiat epoca sfântirii cu Wesley, a început epoca penticostală. Întotdeauna mesagerul deschide drumul pentru mesajul cel nou la sfârșitul epocii celei vechi. Așa s-a întâmplat în fiecare epocă. Noi știm că acesta este adevărul.

De fiecare dată se repetă aceasta în Biblie. Asta o găsim în toată Scriptura. La sfârșitul celei vechi, începea o epocă nouă, iar Dumnezeu a trimis mesagerii.

De fiecare dată când s-a ridicat un mesager, el a venit cu scopul de a readuce Biserica înapoi la Cuvînt. Niciodată nu a dat greș. **Să nu uitați că acest Cuvînt este descoperirea deplină a lui Isus Hristos. Nimic nu poate fi adăugat și nimic nu poate fi scos. Aceasta este descoperirea deplină a lui Isus Hristos. Noi putem fi siguri de fiecare dată prin aceasta că în caz că se va ridica ceva printre noi în contradicție cu această descoperire, este fals.** „Înapoi la Cuvînt!“ - Întotdeauna este o chemare înapoi la Cuvînt.

Conform Scripturii, Dumnezeu folosește în fiecare caz un prooroc, pentru a-i chema pe ai Săi din toate epocile înapoi. EL nu a schimbat niciodată felul Lui de lucrare. EL trimite întotdeauna un prooroc. De ce face El aceasta acum? Pentru că Biblia spune că Cuvîntul lui Dumnezeu vine la un prooroc, la un descoperitor al Cuvîntului.

Eu sper că nu voi fi înțeles greșit. Eu nu doresc să fiu înțeles greșit, dar eu vreau să rămân credincios și sincer față de chemarea primită. Asta dorim să fim.

Dumnezeu întotdeauna s-a folosit de un prooroc – de un bărbat. Dacă luați un grup de oameni, atunci aveți diferite idei. Nici măcar o dată nu corespund doi bărbați pe deplin. Niciodată nu au fost doi prooroci în același timp pe pământ. EL îl ia pe unul și apoi îl înlocuiește cu altul cu un alt mesaj. EL nu are niciodată doi, întotdeauna numai unul într-o anumită perioadă.

Dumnezeul cel veșnic nu-și schimbă niciodată programul Său. EL trebuie să rămână cu ceea ce a început. Acesta este motivul pentru care trebuie să avem încredere în ceea ce spune El. EL nu poate să se schimbe. Dacă El a salvat un om pe baza credinței lui Dumnezeu, apoi

vine un altul în același fel, El trebuie să-l salveze în același fel.

La început Dumnezeu a făcut un loc unde putea să aibe părtășie cu ceea ce crease El. Dar Adam a încercat s-o facă în felul său. El a făcut șorturi din frunze pentru sine și soția lui. Dar Dumnezeu a refuzat așa ceva, Dumnezeu avea deja un program și baza pe care se va întâlni cu omul pentru a avea părtășie, iar asta doar sub sângele vărsat. EL nu a schimbat asta niciodată.

Ca metodiști și bapțiști putem să ne dăm mâna. Dar dacă este vorba de a prezenta baza pentru metodiști și bapțiști, atunci nu mai avem nimic comun. Unul stă pentru cauza baptistă, iar celălalt stă pentru metodiști, sau invers. Dar există o bază pe care se pot întâlni toți credincioșii. Aceasta este sub sângele vărsat. Aici ne întâlnim și depunem toate celelalte lucruri. Noi nu putem fi toți în aceeași organizație.

Oh, aceste organizații! Dar vreau să spun că totuși Dumnezeu a fost în întreaga lucrare, dar oamenii au provocat deosebiri. Fiecare le vede altfel. Nu corespund nici măcar două gândiri. Așa cum nu corespund două nasuri sau două amprente, ci fiecare este altfel creat. Astfel avem tot felul de grupuri diferite.

Dumnezeu însă lucrează în persoane individuale. Voi nu sunteți salvați pentru că sunteți metodiști sau bapțiști, nici pentru că sunteți penticostali. EL v-a salvat pentru că El a lucrat în voi. Pe baza aceasta voi sunteți salvați, pentru că voi ați acceptat salvarea Lui. Din cauza aceasta a putut Dumnezeu să se ocupe de voi. EL nu se ocupă de voi conform unei comunități, El se ocupă de voi în mod individual.

Atunci când Dumnezeu a fost pe punctul de a trimite pe proorocul și mesagerul Lui în Noul Testament, El i-a vorbit unui bărbat, iar acest bărbat a adus mesajul. Dar alții au mers cu același mesaj pretutindeni. Dar trebuie să fie un cartier general. Întotdeauna Dumnezeu a făcut așa. Eu sunt mulțumitor, pentru că El procedează în seara aceasta la fel. Duhul Sfânt este Cel ce face această lucrare, asta o știm noi, și nu o grupare deosebită. Nu un grup, ci Duhul Sfânt este cartierul general al lui Dumnezeu. EL este mesagerul acestui ceas pentru Dumnezeu.

Ce este un prooroc la care vine Cuvântul? Dacă ei sunt prooroci adevărați ai Cuvântului, Dumnezeu confirmă Cuvântul Său prin prooroc.

În timpul epocilor au existat mulți prooroci falși. Dacă ne întoarcem

la Vechiul Testament, vedem unde s-au ridicat aceștia și ce au vorbit în Numele Domnului. Dacă nu corespundea, Dumnezeu nu avea nimic de-a face cu ei. EL nu va confirma niciodată altceva, decât propriul Lui Cuvânt. Altfel El nu poate să călăuzească lucrarea Lui.

Aduceți-vă aminte, Dumnezeu confirmă numai propriul Său Cuvânt. Cum puteți să recunoașteți un prooroc adevărat? Numai prin Cuvântul confirmat. După criteriul acesta trebuie să-l încadrați.

Vă aduceți aminte cum a fost în zilele lui Mica? Acolo s-au ridicat patrusute de prooroci evrei înaintea lui Ahab și Iosafat și au spus: „AȘA VORBEȘTE DOMNUL: Mergeți într-acolo, voi veți izbuti ...“ Privit din punct de vedere fundamental, ei aveau dreptate. Dar apoi a fost chemat Mica, pe care toți ceilalți îl urau. Eu subliniez că cei patrusute nu erau prooroci de-a lui Baal - ei erau evrei care s-au ridicat și au spus la unison: „Mergi la luptă la Ramot, în Galaad, Domnul te va binecuvînta, va fi cu tine și veți izbuti.“ Acești bărbați nu erau fățarnici. Ei erau absolut inspirați.

De ce ar prooroci acest Mica, fiul lui Imla, ceva ce era în contradicție cu proorocia lor? Pentru aceasta el avea nevoie de curaj și convingere. Cum știa el că are dreptate? Dacă ați fi stat acolo, cum ați fi știut? Singura modalitate prin care puteți să aflați adevărul, este de a lua ceea ce a spus omul lui Dumnezeu și s-o comparați cu Cuvântul. Mica stătea exact pe Cuvânt. Ilie, marele prooroc care a avut Cuvântul Domnului, îi blestemase pe Ahab și pe Isabela. Cum putea Dumnezeu să se întoarcă acum și să binecuvînteze ceea ce blestemase mai înainte? Așa nu merge.

Noi recunoaștem de aici că Dumnezeu confirmă întotdeauna Cuvântul Lui, Cuvântul proorocului, dacă el este un prooroc care vorbește conform Cuvântului Său. Biblia spune că dacă cineva nu vorbește conform Legii și proorocilor, atunci nu este lumină în el. Un mesager îi cheamă pe cei aleși afară. El corespunde cu Cuvântul și asta dovedește că el este corect.

Observați, observați, ascultați în timp ce arătăm aici câteva exemple.

Noe era martorul lui Dumnezeu din timpul sfârșitului înaintea potopului. Vedeți în ce contradicție se afla mesajul lui cu lumea dinaintea potopului. Omul era privit ca nebun. Și totuși el poseda Cuvântul Domnului. Dumnezeu a spus că El nu va lăsa păcatul

nepedepsit. Atunci când oamenii au început să păcătuiască, Dumnezeu a privit în jos, iar Noe a predicat mesajul sfârșitului. Când a fost aceasta? Scurt timp înaintea sfârșitului se ridicase acest mesager. Dumnezeu îl trimise pe acest prooroc cu un mesaj pentru timpul sfârșitului. Lumea a râs de el, și-au bătut joc de el și l-au batjocorit. Numai familia lui a fost salvată. Așa este. Nimeni nu l-a crezut, deși el poseda mesajul pentru timpul sfârșitului. Dar toți acei ce nu au crezut, au fost condamnați. Acei care au crezut mesajul lui au fost salvați. Dumnezeu îi ținuse în viață, ei au fost salvați; acei ce nu crezuseră au pierit în apă.

Eu fac aici un tablou. Observați, cum a făcut-o Dumnezeu de trei ori.

Trei este numărul desăvârșit al lui Dumnezeu. Dumnezeu este desăvârșit în trei, așa cum este Tatăl, Fiul, Duhul Sfânt și neprihănire, sfințire și botez cu Duhul Sfânt. Trei este desăvârșirea Lui. Cinci este numărul harului, șapte este numărul de încheiere, doisprezece este numărul închinării, patruzeci este numărul ispitirii - prigonire. Cincizeci este numărul anului de îndurare sau al anului jubiliar – închinare. Rusalii - penticost înseamnă cincizeci. Moise a fost cercetat patruzeci de zile; Hristos a fost ispitit patruzeci de zile. Toate acestea sunt tablouri. Dumnezeu este desăvârșit în trei.

Există trei distrugerii. Una din acestea a avut loc când a intrat Noe în corabie. A doua s-a întâmplat când a ieșit Lot din Sodoma. Isus s-a referit la ambele, pentru că El a zis: „Cum a fost în zilele lui Noe și în zilele lui Lot, tot așa va fi când va veni Fiul Omului.“ Observați! Unul a intrat, altul a ieșit. Dar data viitoare va merge în sus. A intra înăuntru, a ieși afară, a merge în sus! Asta este rânduiala Domnului. Isus s-a referit la acești doi prooroci: „... cum a fost în zilele lui Noe, ... cum a fost în zilele lui Lot ...“ Avraam a fost un prooroc: „... cum a fost atunci, va fi când va veni Fiul Omului.“ El s-a referit la acești doi bărbați.

Moise a fost un alt prooroc care s-a ridicat la sfârșitul epocii egiptene. Dumnezeu era pregătit să elibereze poporul Său Israel din mâna egiptenilor care îi subjugau foarte tare. Aceștia s-au pus în postura de stăpâni peste ei. Înaintea distrugerii Egiptului și a eliberării Israelului, Dumnezeu a trimis un prooroc cu Cuvântul Domnului. Observați, proorocul era în concordanță exactă cu ceea ce Dumnezeu făgăduise cu peste 400 de ani în urmă lui Avraam, pentru că sămânța urma să locuiască într-o țară străină, ca străini, dar El a vrut să-i scoată



cu o mână puternică. Voi știți doar că Dumnezeu, când i s-a arătat lui Moise într-un tufiș de foc, El i-a zis: „EU am auzit strigătul poporului Meu, Eu am văzut apăsarea lor, și Eu Îmi aduc aminte de Legământul Meu.“ EL s-a gândit la Cuvîntul Lui.

EL se gîndește întotdeauna la Cuvîntul Său. EL nu va greși niciodată, El trebuie să procedeze de fiecare dată la fel. Motivul pentru care spun aceste lucruri, este, pentru ca voi în mod deosebit, care ați fost bolnavi, să vă miște aceasta și să vă gîndiți asupra lor. Observați, eu am spus, voi care ați fost bolnavi.

Voi toți trebuie să vă gîndiți că Dumnezeu nu se poate schimba. EL este Dumnezeu neschimbător. Timpurile se schimbă, oamenii se schimbă. Dumnezeu este fără sfârșit. EL nu se poate schimba. EL trebuie să rămână același ieri, azi și în veci. EL trebuie să rămână astfel pentru totdeauna. Dacă credem că acesta este Cuvîntul lui Dumnezeu, atunci putem să ne punem toată încrederea noastră în tot ce a zis EL.

Vedeți voi în ce mod vine mesajul Lui, cum trimite El mesajul Lui? EL nu poate să se schimbe. EL a procedat întotdeauna în felul acesta. EL trebuie să rămână pentru totdeauna același. EL trebuie întotdeauna s-o facă în felul acesta. Gîndiți-vă: când face El aceasta? Înaintea unei distrugerii, la sfârșitul unei epoci. Apoi trimite mesajul Lui, pentru a chema afară poporul Său. Ei se află întotdeauna într-un amestec, apoi ies afară.

În zilele lui Moise, credincioșii au fost salvați, iar necredincioșii au pierit.

Toți acei ce credeau că mesajul lui Moise venea de la Dumnezeu, nu ar fi crezut, dacă mesajul nu ar fi fost confirmat ca Cuvînt al lui Dumnezeu, care era cu el. Aceasta îl făcea pe Moise un prooroc. El s-a ridicat de exemplu în picioare și a zis: „Măine pe vremea aceasta, va avea loc cutare sau cutare“, iar în ziua următoare se întîmpla. Asta era. Fiecare prooroc adevărat al lui Dumnezeu care vorbește în Numele Domnului, va proceda astfel. El spunea dinainte ce se va întîmpla: „Eu mă duc la faraon, dar el își va împietri inima. El va spune că ne va lăsa să plecăm, dar nu o va face.“ Exact așa s-a întîmplat. Astfel oamenii știau că acest bărbat era trimis de Dumnezeu. Ei vedeau că Dumnezeu îl binecuvîntează pe Moise. Ei îl respectau pe Moise. După ce o făceau, se întîmpleau lucruri mari.

Acei ce au râs de Moise, care l-au batjocorit și nu au primit mesajul lui, au pierit împreună cu restul necredincioșilor.

Credincioșii însă au fost scoși afară și au intrat în țara făgăduită. Ei umblau sub mesajul uns al mesagerului. Era un mesaj de eliberare. Dumnezeu făgăduise că duce poporul Său într-o țară unde curge lapte și miere. Totul se întâmplase astfel, pentru că Dumnezeu o făgăduise deja. În felul acesta, Moise a fost confirmat ca mesager pentru timpul acela.

Asta ne-a clarificat totul.

Noi constatăm că Moise a fost confirmat după rânduiala divină.

În epoca respectivă avea loc o schimbare între har și lege. Trebuia să vină odată clipa în care Mesia cel făgăduit urma să vină. În timpul acela însă oamenii suciseră legea adăugând ideile lor, și tot felul de tradiții omenești. Isus a venit ca Prooroc - un Prooroc-Dumnezeu.

Acum voi ziceți: „EL nu a fost prooroc.“

Dar Biblia spune că El a fost un prooroc. „Un Prooroc ca Mine va ridica Domnul Dumnezeuul tău din mijlocul tău, pe Acela să-L ascuți.“ EL era Dumnezeu-Prooroc, care a venit în timpul trecerii de la lege la har. Despre aceasta vorbise El în decursul anilor. EL a dat legea prin Moise. În timpul acela intervenise schimbarea, așa cum a spus El, și o întoarcere la har. EL trimisese un prooroc care proorocise despre acest timp. EL a strâns poporul, dar necredincioșii timpului său au pierit. Toți acei care au crezut în El, au fost salvați. Toți acei care nu au crezut mesajul Lui, au mers în pierzare.

Același lucru s-a întâmplat în zilele lui Noe și în zilele lui Lot. S-a întâmplat în zilele lui Moise și atunci când Domnul Isus a umblat pe pământ, pentru că acei care au respins mesajul au pierit, dar toți acei care au crezut mesajul au fost salvați.

Noi am trecut prin timpul lui Noe, dinaintea potopului, până în epoca legii, apoi la epoca harului pentru Biserică. Acum însă suntem la sfârșitul epocii Bisericii. Asta o știm cu toții.

Dacă Dumnezeu a procedat în felul acesta în celelalte două epoci - EL trebuia să rămână același - atunci trebuie ca El să procedeze la fel și în epoca aceasta, pentru că El a promis că o va face astfel. În câteva minute voi dovedi aceasta cu Cuvîntul, că El a promis că o va face. EL nu putea să schimbe programul Său, El este Dumnezeu. Observați, ce a făcut El în acele epoci ale timpului.

Noi am ajuns la sfârșitul unei epoci a timpului Bisericii. De aceea am citit în seara aceasta:

„Trebuie să se facă lumină spre timpul serii.“

Mult timp am avut un timp noros. Dar lumina trebuie să vină. Același Fiu care a venit atunci și a introdus o altă epocă, va veni din nou. De data aceasta vom fi luați de pe pământ în slavă. Noi mergem în sus; atunci ei au intrat înăuntru, ceilalți au ieșit afară, dar de data aceasta mergem în sus. Înăuntru, afară, în sus. Noi ne apropiem de timpul sfârșitul. Noi nu ne apropiem numai de sfârșit, noi am ajuns la sfârșit. Noi trăim în timpul sfârșitului!

Ce face Dumnezeu în acest timp al sfârșitului? Dumnezeu găsește o stare cum o găsisese și în celelalte epoci - **Necredință!** Întotdeauna a fost așa. Atunci când va veni El, va găsi necredință. EL găsește că oamenii s-au îndepărtat de la programul Lui, pe care Îl stabilise El pentru ei. Dacă ei ar fi trăit și ar fi jertfit pe vremea lui Noe conform rânduielilor Sale, ei ar fi scăpat. Dar ei se îndepărtaseră. Când a venit El, i-a găsit în lucrarea lor greșită.

Același lucru s-a întâmplat când a venit El pe pământ. EL i-a găsit pe oameni împreună cu fariseii care se închinau conform legii. Ce făceau ei? Nu era sinceritate în ei. Pe ei nu-i prea interesa, ci se purtau după tradiții vechi moștenite. Oamenii trebuiau să vină doar la biserică, și asta era totul ce gândeau că este bine. Astfel i-a găsit El atunci.

EL i-a găsit din nou astfel. EL găsește din nou aceeași stare, pentru că oamenii nu se schimbă. Dacă El și-a descoperit atunci programul, iar acei ce nu au crezut au pierit, dar acei ce au crezut au avut viața, atunci trebuie ca astăzi să fie la fel. Trebuie să fie tot așa.

Întotdeauna a fost o luptă pentru mesager, de a despărți vechiul de nou. Dar pentru scopul acesta vine mesagerul, iar mesajul trebuie să fie conform Scripturii. Fiecare mesager l-a anunțat pe următorul.

Acum lăsați-ne să ne gândim o clipă. Cât de greu a fost pentru Isus să isprăvească prin mesajul Lui, trecerea de la lege la har. Dar Biblia spune că așa a fost întotdeauna. Mesia urma să vină, iar jertfa zilnică urma să fie înlăturată. Noi știm că și aceasta a fost proorocit de către prooroci. Ce lucru mare a fost pentru El, să facă aceasta. Noi constatăm că El a făcut-o. EL a făcut-o pentru că Scriptura o spusese deja. Iar credincioșii aceluia timp, „așa zișii credincioși“ nu concordau cu El

absolut deloc.

Priviți spre farisei și saducheii. Ei aveau propria lor tradiție și nimeni nu putea să îi despartă de aceasta pentru că ceea ce credeau ei, au crezut deja părinții și bunicii lor. „Moise a zis așa!“ Dar același Moise care le-a dat legea, este același Moise care le-a vorbit despre Cel care trebuia să vină. Totuși ei au ezitat să creadă și să recunoască ziua împlinirii. Pentru că ei amestecaseră Cuvântul adevărat cu tradițiile, uitând lucrul cel mai important. Așa trebuia să fie.

Fiecare mesager arăta deja spre cel care urma să vină după el. Oamenii însă primeau de fiecare dată mesajul zilei care le-a fost adus, și se stabileau în acesta.

Lăsați-mă să explic puțin aceasta. Priviți o clipă spre Luther. Atunci când Luther a predicat neprihănirea prin credință, el era un mesager, îngerul pentru biserica Sardes. În timp ce el a predicat mesajul lui, el i-a așezat pe lutherani într-o anumită rânduială. Învățătura lui Luther s-a răspândit. Dar când a venit Wesley în epoca bisericii Filadelfia cu mesajul lui despre sfințire, le-a venit greu lutheranilor să recunoască acest mesaj. Ei nu l-au crezut.

După ce Wesley a rânduit lucrurile, au apărut pelerinii sfințirii, metodiștii liberi și alte comunități care au crezut în sfințire. Apoi a venit mesajul pentecostal. Atunci le-a căzut greu metodiștilor să creadă acest mesaj. Așa a fost!

Dar scriptural este așa, ca unul să vorbească deja despre celălalt. Enoh, prin răpirea lui, a vorbit deja despre viitoarea distrugere. Dumnezeu îl luase acasă. El era un martor. Avraam le-a spus despre Moise, iar Moise a vorbit despre Mesia. Ei au vorbit unul despre celălalt. Mesia a vorbit despre acest timp și despre ce va mai urma.

Voi ziceți: „Dar, frate Branham!“

O, da, El a făcut-o. Lăsați-mă să mă refer la două sau trei texte biblice. În Matei 24 citim că El a spus ce se va întâmpla. O națiune se va ridica împotriva altei națiuni, etc. EL a continuat zicând: „Așa cum a fost în zilele lui Noe și în zilele lui Lot, așa va fi și în zilele Fiului Omului.“ EL a prezis-o. EL a prevestit că aceste lucruri se vor întâmpla.

Dar El a spus: „Când se vor întâmpla toate acestea, nu este încă sfârșitul.“ Mai departe El a zis: „Învățați din pilda smochinului, când înflorește și vlăstarele îmbobocesc, la fel și ceilalți pomi, atunci știți că

vara este aproape.“ În același fel când veți vedea toate acestea împlinindu-se, voi știți că este aproape, la ușă. Smochinul și toți ceilalți pomi urmează să înverzească. Acesta este un semn. Întotdeauna Israelul a fost numit smochin.

Și Ioel a proorocit despre acest timp: „Ce a lăsat rozătorul, a mâncat lăcusta, și ei au ros totul.“ Dar Dumnezeu a promis: „EU voi restitui, zice Domnul!“ EL va face acest lucru. Dar înainte de a readuce Israelul în starea originală duhovnicească, trebuie ca biserica dintre neamuri să fie luată. EL nu va face aceste două lucruri în același timp. Voi nu puteți rupe Scriptura din legătură și să spuneți altceva. EL nu a avut niciodată doi martori în același timp. EL nu are nici două Biserici în același timp.

Mai întâi trebuie luată Biserica dintre neamuri, înainte de a putea avea loc sfârșitul celei de-a 70-a săptămâni din Daniel pentru iudei. Mesia a predicat trei ani și jumătate apoi a fost ucis la mijlocul celei de-a 70-a săptămâni. Au mai rămas trei ani și jumătate pentru cei doi prooroci care vin conform Apocalipsa 11, să le proorocească iudeilor. Dar în timpul acela Biserica va fi luată.

Noi vedem că după circa 2000 de ani Israelul a devenit din nou o națiune, cu o armată proprie, monedă proprie și steag propriu. Israelul este în patria sa, este o națiune suverană și membră la ONU. Acesta este unul dintre cele mai mari semne la care ne putem gândi. Deja de acum sunt israeliții în patria lor. Isus a spus: **„Această generație, care va vedea că Israelul se întoarce în patria sa, nu va trece, până nu se va împlini totul.“** Vedeți, El a vorbit despre acest timp.

Lăsați-mă să vă mai prezint altceva. În 2 Tim. 3, Biserica este prezentată în timpul sfârșitului. „... oamenii vor fi mândri, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără Dumnezeu, fără dragoste și credincioșie, bârfitori, fără frâu, nevrednici pentru a face bine, vânzători, ușuratici, umblând mai mult după lucruri firești decât a fi predați dragostei lui Dumnezeu.“ Priviți biserica din lumea întreagă: ei iubesc distracția mai mult decât pe Dumnezeu, rămân acasă la programul de televizor în loc să vină miercuri seara la ora de rugăciune.

Voi poate veți spune: „Da, aceștia sunt poate bapțiștii care fac așa.“

Nu, și penticostalii fac la fel. Desigur, așa este. „Mândri și dornici de distracție.“ Poți să le pui Cuvîntul sub nas și ei totuși nu s-ar uita la el.

Ei iubesc lumea mai mult decât pe Dumnezeu. Dacă le spui femeilor să nu-și taie părul, ele totuși o fac. Ele iubesc lumea mai mult decât pe Dumnezeu, nu se țin de Cuvânt, obraznice, fără frâu, disprețuind pe cei ce sunt în drept.

Voi ziceți: „Aceștia sunt atești.”

O nu, ei au o formă de evlavie și tăgăduiesc totuși puterea lui Dumnezeu care vă poate elibera de sistemul actual lumesc; de astfel de oameni să vă îndepărtați. Pe mine nu mă interesează ce spune restul oamenilor. Aici este vorba despre tine, ca persoană individuală care stă înaintea lui Dumnezeu. Tu va trebui să răspunzi înaintea Lui. Voi va trebui să dați socoteală, indiferent ce face femeia aceea sau cealaltă, ce face bărbatul acela sau celălalt, un predicator sau altul, aici este ceva între tine și Dumnezeu. Ei au o formă, o tradiție, dar ei tăgăduiesc puterea. „De astfel de oameni să te îndepărtezi.” Trăim noi în timpul acesta? Desigur!

Mai priviți o dată în ultima epocă a Bisericii. Duhul Sfânt, însuși Isus a spus: „EU l-am trimis pe îngerul Meu ca să mărturisească toate acestea.” În cap. 3 din Apocalipsa unde se vestește despre această epocă a Bisericii, Isus mărturisește despre ceea ce se va întâmpla în timpul de pe urmă. EL a spus că Biserica Laodicea va fi bogată, dar căldicică. Atâta timp cât cântă muzica, ei pot sări în sus. Așa este. Dar ei sunt departe de o mărturie și de o viață în rânduială.

Eu nu doresc să vă jignesc cu nici un preț, dar nu demult am avut o vedenie în care am fost în paradisul lui Dumnezeu. Eu nu pot altfel, decât să vă spun adevărul. Dumnezeu să ne ajute nouă predicatorilor, să fim sinceri cu aceste lucruri și să spunem adevărul.

Biblia mărturisește că așa va fi. De aceea lucrurile trebuie să vină în felul acesta. Dacă ceea ce s-a vorbit s-a întâmplat întocmai în legătură cu epoca lui Luther, și dacă totul s-a împlinit ce a fost spus despre epoca Filadelfia din timpul lui Wesley, atunci se va împlini cu desăvârșire și ceea ce a fost spus despre epoca Laodicea.

„Bogată și nu duci lipsă de nimic.” Noi putem investi milioane de dolari în clădiri, putem construi cele mai frumoase biserici, să organizăm distracții, aceasta se va întâmpla. Aceasta este în ordine.

Dar vreau să spun, dacă mesajul pătrunde până la ei, atunci ei nu vă vor primi. „Voi sunteți suciți! Tu ești un fanatic! Tu trebuia să trăiești

acum cincizeci de ani!“ Poate vă gândiți: „Un astfel de păstor nu vreau!“ Totuși el este păstorul vostru. Izabela nu ar fi acceptat niciodată că Ilie este păstorul ei. Și totuși el a fost. El a fost trimis ca un exemplu, ca un mesager către națiunea Israel. În timpul acesta Duhul Sfânt împreună cu Cuvântul lui Dumnezeu cel scump este un mesager către Biserică, pentru a o îndrepta și s-o scoată afară, s-o introducă înapoi în Cuvântul lui Dumnezeu. Noi vorbim despre aceasta, dar nimeni nu este mișcat. Lucrurile au fost aduse într-o dezordine mare.

Eu am auzit pe cineva zicând într-o mărturie: „Înălțați-L.“ Dar cum putem noi să Îl înălțăm? Cu „isme“ mici? Cineva a zis: „Rugați-vă și vegheați“ - asta înseamnă, țineți un ochi deschis pentru vedere, iar celălalt închis pentru rugăciune. Veghează și roagă-te privind spre El. Așteptați venirea Domnului și rugați-vă mult. Și totuși ei sucesc totul.

Ce facem noi de fapt? **Noi facem propria noastră tradiție, indiferent dacă Dumnezeu a rânduit asta sau nu. Noi ne ridicăm, și așa cum știți, imediat ne urmează un grup care se îndepărtează de la trupul întreg al Bisericii.** Așa este! În loc să vină și să se roage, să clarifice problemele și să permită trupului să meargă mai departe, ei fac totuși aceste lucruri, indiferent dacă ajută la zidire sau nu. Dacă voi posedați adevărul, atunci pledați pentru acesta. Așa este corect. Dar trebuie să fie adevărul biblic.

Indiferent dacă Duhul Sfânt vorbea prin prooroci sau prin apostolul Pavel, era Mesia, nu Pavel, era Hristos. „După ce Dumnezeu a vorbit în vechime sub mai multe forme părinților noștri, la sfârșitul acestor zile, El le-a vorbit prin Fiul ...“ Observați: Duhul Sfânt, Hristos, Evanghelia, care îl are pe El în centru, Cuvântul, care îl are pe El ca punct central. Dacă îl are pe Hristos ca centru, atunci Dumnezeu va confirma totul ca adevăr.

Acesta este motivul de ce voi, penticostalilor, l-ați primit atunci pe Duhul Sfânt, așa cum au trăit metodiștii sfințirea, pentru că voi ați corespuns atunci cu Cuvântul.

De aceea ați trăit voi, metodiștilor, sfințirea, când lutheranii nu mai credeau aceasta. Voi stăteți pe Cuvânt.

De aceea ați fost salvați și neprihăniți, pentru că mesagerul vostru v-a predicat neprihănirea și a protestat împotriva bisericii romano-catolice care era împotriva tuturor acestor lucruri. Ei credeau simplu în biserică.

Dar voi totuși v-ați întors și ați primit adevărul Bibliei pe care îl apărați.

Apoi a venit Wesley cu un alt adevăr pe care l-a apărat. Apoi au urmat penticostalii cu un adevăr mai larg pe care l-au apărat. Dacă puteți să-l țineți și să vedeți că este așa, atunci de ce nu luați întregul adevăr, care a fost dovedit ca fiind corect? Credeți totul.

Dacă vedem acest mesaj, noi îi recunoaștem. Noi Îl vedem pe Hristos, marele Dumnezeu-Prooroc, care a proorocit dinainte toate aceste lucruri care se vor întâmpla în zilele de pe urmă. Ne aduce până în timpul în care este adusă recolta înăuntru. Ne conduce în timpul în care recolta este adusă la adăpost în aceste zile din urmă. Vedeți voi asta?

Aceste lucruri trebuie să se întâmple în aceste zile din urmă. Noi știm și după ce recoltă să privim. Noi vedem o biserică care a avut lumină și care apoi s-a îndepărtat. Ea s-a îndreptat spre strălucirea acestei lumi și a fost cizelată fin. Așa este? Ei s-au îndepărtat și au primit fiecare categorie de membri, îi botează pe fiecare și se numesc totuși penticostali.

Dar apa nu mântuiește nici un om, numai sângele lui Isus Hristos. În apă nu este viață, viața vine din celula de sânge. Trebuie să ne sfințim, să ne curățăm viața și dorința pentru păcat să fie ucisă. Atunci vine Duhul Sfânt într-un vas curat și este pregătit pentru o slujbă. Altarul a curățat vasul, dar prin umplere a fost luat în slujbă. Prima dată a fost ales pentru slujbă. Apoi a fost pus în slujbă. Duhul Sfânt pune biserica în slujbă. Eu iubesc cântarea:

„Ei au fost adunați în sala de sus,  
se rugau în Numele Lui.

Ei au fost botezați cu Duh Sfânt  
Și au primit putere pentru slujbă.“

Sfârșitul acestei cântări este:

„... ceea ce a făcut El atunci pentru ei,  
poate să facă El și pentru noi acum.“

Recolta, proorocii; noi vorbim despre Hristos. Noi am luminat numai puțin trecutul.

Proorocul Isaia a depus mărturie și a proorocit despre timpul de pe urmă. El a spus că tot trupul va fi plin de punji cu puroi și toate mesele vor fi pline cu vărsături. Cum este că barbați și femei iau cina în timp ce



trăiesc cu două sau trei femei sau bărbați? Ei fumează și fac toate aceste lucruri, și totuși vin la adunare și iau cina.

Eu aș putea să mă adâncesc, dar vreau să mai aștept, poate că nu este încă timpul. Eu mă simt în ceea ce am vrut să spun. Voi puteți să citiți printre rânduri. Voi știți ce spune Biblia că este corect sau pe dos.

Noi vedem aceste lucruri împlinindu-se. Aproximativ acum 5 ani, oamenii de știință au spus că mai sunt doar trei minute până la miezul nopții. Israelul este în țara lui. Biserica este în timpul Laodicea. Oh, înspre ce privim? Despre ce este vorba?

Nouă ne este dor de lumina serii. Și totuși mă întreb dacă o recunoaștem că a venit. Sau va trece peste capetele noastre, cum s-a întâmplat în celelalte epoci? Ei nu o recunosc, până nu s-a întâmplat și a trecut!

Gândiți-vă, oamenii religioși au fost acei care i-au ucis pe proorocii care au fost trimiși la ei. Isus a spus asta: „Vai de voi, fățarnicilor! Voi vopsiți și împodobiți mormintele profeților, pe care părinții voștri i-au ucis.“

Uitați-vă numai la biserica romano-catolică. Ea împodobește mormântul Sf. Patric și mormântul Ioanei din Orleans. Ei au ucis femeia aceasta și au ars-o ca vrăjitoare pe rug, pentru că era duhovnicească și avea viziuni. Două sute de ani mai târziu au scos din mormânt oasele preoților care au făcut asta, și le-au aruncat în râu pentru ca păcatul să fie astfel iertat. Ei au recunoscut că această femeie a fost slujitoarea lui Hristos. Dar în timpul acela în care a trăit ea, biserica a trecut pe lângă eveniment.

Trece peste capetele oamenilor și ei nu recunosc.

Ei nu au recunoscut că Isus a fost Fiul lui Dumnezeu, până când a murit, îngropat și apoi a înviat. Nu i-a acuzat Petru prin predica lui după rusalii? „Voi bărbaților, ați lăsat ca Domnul vieții să fie judecat de mâna celor fărădelege.“

Noi vedem lumina semnalului roșu pentru venirea Lui. Amin! Noi suntem la sfârșit! Noi suntem la sfârșit. Amin. Peste tot vedem semnalul roșu cu titlul „Ikabot“. Timpul a ajuns la sfârșit, a trecut.

Și știința este la sfârșit. Ei au inventat ceva care poate să arunce toată lumea în aer. Și totuși lor le este frică unul de altul. Este timpul sfârșitului.

Civilizația a depășit vârful ei și se răstoarnă acum, încât oamenii nu se mai comportă ca oamenii civilizați. Puteți să vă închipuiți că un bărbat ar vrea să fie un Beatles, cu barbă și păr lung, cu pantaloni strâmți pe șold, și să umble așa? Asta este inteligența lumii de mâine, dacă există așa ceva. Fetele de paisprezece ani se oferă deja pe stradă.

În hotelul meu era întinsă afară o femeie care nu avea destule haine pe ea, nici măcar să învelești o pușcă, soțul ei la fel era întins acolo și astă în vîntul acesta rece. Ei sunt de părere că trupurile lor sunt atît de frumoase, încât pot fi arătate altora. Nu recunoașteți că așa ceva este de la satana? Așa este! Numai nebunii se dezbracă de hainele lor. Îndrăcitul din timpul lui Isus a făcut la fel, pentru că era nebun. Dar astăzi avem același lucru, numai sub un alt nume și anume „moda“. Și aceasta este numit modern. Dar noi o numim „de la satana“. Eu am Biblia ca să dovedesc aceasta. Este o boală demonică, nu numai o depresiune, ci ceva „îndrăcit“. El vă are la mână, așa este! Dacă le spuneți asta, ei se enervează și nu vor să mai aibe nimic de-a face cu voi. Nu! Ei au propriile lor idei, căci comunitățile lor moarte nu-i ceartă pentru aceste lucruri. Atracție sexuală găsești acum în școli și în biserici. Păstorul însă se teme să certe aceste lucruri. Foarte rar o face cineva.

Acum câteva zile l-am auzit pe un predicator zicând: „... când s-a inventat culoarea albastră pentru ochii femeilor, și culoarea roșie pentru buze, ei au făcut lumea mai frumoasă.“ Un predicator al Evangheliei care face astfel de afirmații de la amvon, necesită personal o călătorie la Golgota. Așa este, pentru că Biblia condamnă aceasta.

O soră care își legase părul ei lung, frumos într-un coc, a venit la noi plângând. O grupare penticostală i-a zis: „Roata ta de rezervă ar putea să facă pană!“ Ei i-au zis ca ea să-și taie părul, pentru că Biblia spune în Isaia că vor purta cercuri rotunde ca lunile. Dar cum puteți scoate și devia așa de la Biblie? O femeie face ceva greșit, dacă își taie părul, și nu poate să trăiască astfel în mod corect. Prin aceasta ea dovedește că își dezonoarează capul ei. Cum puteți scoate așa ceva din Biblie? Ce se întâmplă cu femeile noastre penticostale? Voi ați văzut prea mult în televizor, prea mult din lume. Dar din Cuvîntul lui Dumnezeu a pătruns prea puțin în voi. Biblia vorbește despre aceste lucruri. Nu eu sunt cel ce spune acestea, ci Biblia.

Oh, această atracție sexuală. Nu demult am vorbit împotriva purtării de pantaloni scurți, apoi mi-a zis o doamnă: „Eu port doar pantaloni lungi.“

Apoi i-am răspuns: „Asta este și mai rău.“ Biblia vorbește despre aceasta, și El nu se schimbă.

Voi spuneți că poate este vorba de bapțiști, care fac așa ceva. Nu, aceștia sunt penticostalii. Eu mă adresez vouă. Așa este!

Unde este cauza? A fost rupt gardul protector. Un prieten vechi care și el este predicator, a cântat de multe ori:

„Noi am rupt gardul de protecție  
și am încheiat compromisuri cu păcatul.“

Noi am rupt gardul, iar oile au ieșit afară.

Dar cum au intrat caprele?

Unde este cauza? Voi ați rupt gardul. Acest gard este Cuvîntul lui Dumnezeu. Programul lui Dumnezeu este de a păzi Biserica Sa prin Cuvîntul Său.

Dar atunci când Eva a ascultat obiecțiile, ea a crezut că va putea duce o viață bună și într-alt fel. Astfel s-a și întîmplat.

În felul acesta s-a întîmplat întotdeauna. Din cauza aceasta i s-a interzis să predice. Gardul a fost dat la o parte. Nu există text biblic pentru aceasta. Ce rezultă de aici? Voi primiți aceeași compoziție ca și atunci în Eden. Vedeți, noi trebuie să ne întoarcem la Cuvînt.

Acestuia nu-i poate rezista nimeni. Eu îi solicit pe toți, să redea Cuvîntul în mod corespunzător. Când am predicat despre tema „Sămînța șarpelui“, mulți s-au ofensat. Eu i-am rugat, ca unul dintre acești bărbați să vină și să pășească împotriva mea. Dar nu a venit niciunul.

Nu demult, la adunarea din Chicago, ei au încercat să-mi pună o cursă cu niște benzi înregistrate. Ei au strâns toată „Uniunea predicatorilor din Chicago“. Tommy Hicks și fratele Carlson au fost prezenți. Dar cu două zile mai înainte, Domnul m-a trezit și a spus: „Du-te și pune-te la geam“. Eu m-am ridicat; afară viscoalea. EL a zis: „Ei ți-au pus o cursă acolo la micul dejun. Dar să nu te temi. Du-te acolo, Eu voi fi cu tine.“ Asta o spun în Numele Domnului. Voi puteți să-i întrebați pe cei ce au fost prezenți acolo. Totul a fost spus dinainte și înregistrat pe bandă. Mie mi s-a spus: „Nu te teme să mergi acolo.

Du-te acolo și stai pentru adevăr; Eu voi fi cu tine.“

În ziua următoare l-am întâlnit pe fratele Carlson, care a vrut să prezinte adunarea acestei curse, și pe Tommy Hicks. Mie mi s-a spus că ne vom întâlni și ne vom duce într-un loc cu denumirea „Town and Country“. Acolo urma să aibe loc micul dejun. Eu am șezut acolo și am spus: „Frate Hicks, tu ești un doctor în teologie, și noi ne vom întâlni cu un grup mare de predicatori, adică „Uniunea predicatorilor din Chicago“. De ce nu te duci tu acolo să vorbești în locul meu? Eu am făcut multe pentru tine.“ Eu l-am verificat doar.

El a răspuns: „O, asta nu pot face, frate Branham.“

Eu am zis: „De ce nu te duci tu acolo? Eu aș face totul pentru tine. De ce nu faci tu acum ceva pentru mine?“

El a zis: „O, asta nu pot face, frate Branham. Ei nu ar fi de acord cu așa ceva.“

Fratele Carlson a spus: „Nu, ei nu ar fi de acord.“

Eu am zis: „Știți de ce? Pot să vă spun ceva? Voi amândoi știți că ei vor să-mi pună o cursă cu anumite întrebări.“ Eu am continuat: „Voi ați pregătit deja totul.“ Toate acestea au fost înregistrate pe bandă. Dacă doriți să aveți banda înregistrată, puteți s-o primiți. Voi îi cunoașteți pe acești bărbați. Eu le-am spus: „În noaptea trecută am văzut o vedenie că vom ședea în această dimineață aici, iar Tommy va respinge oferta mea.“ Eu le-am spus mai departe: „Voi ați închiriat o sală anumită într-un hotel pentru micul dejun.“

Ei au răspuns: „Da.“

„Chiria a fost deja plătită dinainte?“

„Da, fratele Carlson a plătit-o.“

Apoi am zis: „Voi nu veți primi spațiul respectiv. Asta este: AȘA VORBEȘTE DOMNUL.“

„De ce?“

„Voi veți primi un spațiu. Spațiul pe care l-ați închiriat este decorat cu verde. Dar noi vom fi într-un spațiu de culoare maronie. Eu voi ședea într-un colț; dr. Mead va ședea la dreapta, iar un predicator de culoare cu soția lui, la stînga mea.“ Exact cum va fi. Eu am spus: „Fiți atenți, veniți numai cu mine. Voi ați văzut cum îi vindecă Dumnezeu pe cei bolnavi, acum observați-L odată în luptă. EL este mare și minunat. Observați întrebările și liniștea de după aceea.“

Când am ajuns în dimineața respectivă acolo, așa a fost.

Dacă doriți înregistrarea, Jim a adus-o aici. Nu-i așa? Voi puteți avea chiar aici înregistrarea de la această adunare, dacă doriți.

Eu am întrebat: „Ce aveți împotriva mea? Ce este de fapt cu voi, colegilor?”

Fratele Carlson a vorbit apoi: „Fratele Branham mi-a spus acum două zile totul.” Ei nu au primit spațiul, ei au fost refuzați; un grup de muzicanți făcuse înaintea lor închirierea și plata. Astfel oamenii de afaceri au fost refuzați. Probabil ați auzit mesajul despre toate acestea. Fratele William de aici și alții. El a zis mai departe: „Fratele Branham mi-a spus exact unde va ședea fiecare persoană și ce va avea loc cu exactitate.” El a spus în special un lucru: „Mulți dintre noi, poate nu sunt de acord cu fratele Branham și cu mesajul lui. Dar ...”, el a spus mai departe, „un lucru va trebui să admitem; el nu se teme să aducă mesajul lui. El se prezintă fără frică cu Cuvîntul. Frate Branham, acum ești tu la rând.”

Eu am spus: „Înainte de a începe, doresc ca fiecare bărbat care nu este de acord cu ceea ce am spus, să vină aici lângă mine cu Biblia lui.” Acest grup a fost cel mai liniștit, pe care l-am văzut vreodată. Eu am spus în continuare: „Dacă nu puteți sprijini aceste lucruri, atunci rămâneți cel puțin departe de pe spatele meu. Da, fraților, eu sunt aici ca să stau cu voi umăr la umăr, dar noi trebuie să ne întoarcem la adevărurile biblice.”

Un bărbat mi-a spus odată: „De ce nu încetezi să le îndrepti pe femei? Oamenii cred că ești un văzător al lui Dumnezeu.”

Eu am spus: „Niciodată nu m-am numit eu așa.”

El a spus: „Dar oamenii cred asta. De ce nu încetezi să le spui femeilor cum să se îmbrace, cum să-și facă părul și alte lucruri pe care trebuie să le facă. De ce nu le înveți cum să primească daruri duhovnicești pentru a face ceva spre slava lui Dumnezeu?”

Eu i-am răspuns: „Cum aș putea să le învăț algebră, dacă ele nu au înțeles încă ABC-ul?” Voi trebuie să vă întoarceți la fundație și să începeți de acolo.

Dumnezeule, îndură-Te de noi!

Noi trăim în timpul sfârșitului. Lumina roșie semnalizează, iar venirea Domnului este aproape. Ascultați! Mesajul sfârșitului trebuie să

pășească împotriva stărilor din timpul sfârșitului. Din ceea ce au deviat ei de la mesaj, trebuie să fie readuși înapoi. Mesajul sfârșitului întâmpină starea din timpul sfârșitului. Așa o vedem noi în Scriptură. Și de data aceasta va trebui să se întâmple în același mod. O chemare înapoi la Cuvîntul original, așa cum au făcut-o și mesagerii din timpurile lor. Mesajul trebuie să rămână același, Dumnezeu a făgăduit-o în Cuvîntul Lui. EL a spus în proorocul Maleahi că va întoarce credința copiilor la credința părinților de la rusalii. EL a făgăduit și noi trăim în acest timp.

**În prima linie nu sunt oamenii acei care aduc totul în dezordine, ci conducătorii lor.** Nu poporul este de vină, ci conducătorii lor care provoacă încurcătura.

Poate veți spune: „O, frate Branham!“

O clipă vă rog, doar trebuie să fie conform Scripturii. Așa este! Dacă nu este conform Scripturii, atunci nu este corect. Prin cuvintele lor înțelepte și conducerea lor neinspirată, aflăm doar cuvinte ale înțelepciunii lumești. Unii dintre ei sunt genii în aceasta, și pot reuni totul într-un fel, dar să nu uitați că și satan este un geniu. Nu s-a apropiat el de Domnul Isus, pentru a-L ispiti? Satan i-a citat chiar și din Scriptură. Și el este un geniu, el a făcut-o. Isus nu s-a certat cu el. EL a răspuns: „Este scris ...“ și a zis: „Înapoia Mea, satano.“ Da, nu este o conducere inspirată!

Priviți spre Core și Datan în zilele când Dumnezeu l-a trimis pe Moise cu un mesaj. Ei credeau că se află cu Moise pe aceeași treaptă și i-au spus următoarele: „O clipă te rog, Moise, tu te-ai ridicat cam sus. Tu zici că ești singurul de care depind toate lucrurile, - așa cum spunem noi într-un proverb: „Singura rață pe lac“ - tu zici că ești singur aici. Noi vrem să-ți facem de cunoscut, că aici mai sunt și alți oameni care sunt tot atît de sfinți.“ Moise nu le-a zis că ei nu ar fi sfinți. Dar el primise o însărcinare, pe care trebuia s-o ducă la bun sfârșit. Dar ei au organizat un grup care s-a ridicat împotriva lui Moise.

Dumnezeu i-a zis lui Moise: „Du-te, pune-te la intrarea cortului întîlnirii.“ Acești bărbați au venit cu cădelnițele lor în mâini. Voi știți pentru ce au slujit aceste cădelnițe. Dar Dumnezeu a deschis pământul și i-a înghițit. Ei aveau foc de la altar în ele. Cu focul în cădelniță - cât de fundamental era așa ceva - **ei totuși nu au înțeles și nu au**

## **recunoscut mesajul.**

Dumnezeu a zis: „Moise, Eu te trimit acolo, ca să faci ceva. Călăuzește-i afară în direcția aceasta.“

Dar ei au greșit, nerecunoscând-o. Moise însă era pentru acești oameni prea drept în procedura sa. Așa cum a fost și Ilie pentru fiii proorocilor, prea drept pentru că el stătea pe Cuvânt.

Aici este motivul de ce voi, penticostalii, v-ați separat de toți ceilalți din lumea aceasta. Voi ați luat-o mai exact cu Cuvântul. **Să nu cădeți din nou înapoi, de unde ați venit!** Dar voi ați lăsat-o lejer. Să nu vă rupeți ancora de pe Golgota! Țineți tare de Cuvântul lui Dumnezeu! „Pentru că pe această stîncă voi zidi Biserica Mea.“ Rămâneți la aceasta!

**Datan credea că mai sunt și alți bărbați. Asta a fost inteligența omenească, care a încercat să pună idei omenești în planul lui Dumnezeu.** Asta este foarte important. Înțelepciunea omenească încearcă să aducă ideile ei în planul lui Dumnezeu. Dar așa ceva nu poate funcționa. **Nu va funcționa; nu a funcționat niciodată și nici nu va funcționa vreodată.**

Priviți spre Isus când El a stat acolo și a spus: „Cine dintre voi poate să-Mi arate că nu am făcut ceea ce spune Scriptura, că voi face? EU pretind că sunt Mesia, iar dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, atunci să nu Mă credeți, dar dacă fac lucrările, iar voi nu puteți să Mă credeți, atunci credeți lucrările pe care le fac. Acestea depun mărturie pentru Mine.“ Dar ei nu au putut să creadă. Ei au preferat căile lor proprii.

Ei nu doresc să fie greșiți și nu au intenții rele. Eu nu cred că oamenii din timpul nostru lucrează intenționat greșit, pentru că eu găsesc bărbați delicați în toate marile biserici denominaționale. Este însă așa, cum a spus un avocat la radio, că se apropie de noi: „Cât de ciudat este să vezi cum predicatorii stau pe podium, văzînd că aceste vremuri se apropie, și totuși ei nu exprimă mânia dreaptă asupra păcatelor lumii de azi.“ Trebuia să se ridice un avocat pentru a exprima aceasta. „Cum pot oamenii să folosească banii lor pentru a finanța parcuri frumoase și grădini zoologice, în loc să-i sprijine pe misionari, pentru a predica Evanghelia în lume?“

Mai există misionari flămânzi care nu posedă nici măcar încălțăminte. Nici o denominațiune nu-i sprijină, pentru că ei se luptă

pentru Cuvîntul lui Dumnezeu. Nimeni nu-i sprijină. Dacă se găsește cineva care să-i sprijine, ce aveți atunci? Un număr de dogme. Misionari sinceri, adevărați, pe care-i urmează semnele, de multe ori depind de banii unei spălătorese care îi sprijină cu puținul ei. Aici o aveți!

Ei nu o fac intenționat. Ce este însă cu ei? Ei sunt orbiți. Așa a zis Isus. Vă aduceți aminte, Isus a spus același lucru. Se pare că astăzi este la fel.

Dar fiți atenți! Dacă prezentăm adevărul, să nu credeți că eu critic. Eu vă iubesc, eu mă lupt pentru biserică. Aici cred că este comunitatea „Assembly of God“ în care vorbesc. Nu știu exact. Mie îmi este indiferent. Este o comunitate a lui Dumnezeu. Eu cred că este o comunitate a lui Dumnezeu. Noi toți ar trebui să aparținem de aceasta. Nu de biserica lui Dumnezeu ca denominațiune, ci noi trebuie să fim creștini în inimile noastre. De Biserica lui Dumnezeu aparții în interiorul tău, nu numai după nume.

Dar astăzi este important pentru oameni doar apartenența ca membru. Priviți la bapțiști și la trezirea lor. Da, ei au avut una în anul 1944; au avut un slogan: „Un milion mai mult în anul 1944.“ Mesajele lui Billy Graham sunt publicate, desigur că s-a făcut o lucrare mare. Metodiștii, bapțiștii și presbiterienii au o lucrare mare. Dar ce avem în fond?

Isus le-a spus fariseilor: „Voi, călăuze oarbe. Voi umblați prin toată țara pentru a câștiga un prozelit, și faceți din el un copil al iadului.“ Așa ceva avem astăzi.

Billy Graham a ținut o adunare la micul dejun în Louisville, Kentucky, unde am asistat și eu. El a fost curajos ca evanghelist și a spus: „Pavel, de exemplu, mergea într-un oraș, unde se pocăia unul, iar când se întorcea după un an, acesta mai câștigase 30 de persoane. Eu mă duc într-un oraș și se pocăiesc treizeci de mii, dar când mă întorc după un an, nu mai găsesc nici treizeci din ei. Care este cauza?“ Eu admir felul cum prezintă acest evanghelist această problemă. El arătase cu mâna lui spre cei treisute de bărbați care ședeau acolo, și a spus: „Voi, predicatori leneși, sunteți de vină. Voi ședeți în birourile voastre, cu picioarele pe masă și telefonați pe cineva și îl întrebați dacă vrea să vină la voi și să adere la comunitatea voastră în loc să vă deplasați și să-l



vizitați.“

Eu ședeam acolo și mă gândeam: „Știi tu evanghelistule, Billy, tu ești un om mare, iar eu sunt neînvățat, dar totuși pot să te întreb ceva?“ Eu aș fi dorit să-i fi putut spune ceva. Eu îl stimez pe fratele acesta și sunt de părere că el este un slujitor al lui Dumnezeu. Dar aș fi zis cu plăcere: „Billy, cine era acolo ca predicator, pentru a se ocupa de acei care s-au întors prin slujba apostolului Pavel? Dar în timpul lui Pavel nu se mergea doar până la ridicare mâinilor, pentru a lua o decizie. El i-a condus chiar mai departe, până la botezul cu Duhul Sfânt, încât sufletele lor au fost umplute cu foc, iar ei nu mai puteau șede liniștiți.“

Aici se află cauza din timpul de azi. La ei este importantă doar apartenența. Da, pentru un număr mare de membri, școli mari duminicale. Da, ei stabilesc premii pentru cei care aduc membri din alte comunități. La ei depinde numai cine are cei mai mulți membri. Știți că asta este fariseism? Și totuși ei se laudă cu aceste lucruri: „Noi i-am depășit pe ceilalți duminica trecută!“ Dacă și acum vă mai aflați într-o astfel de stare, atunci ați făcut din Biserica lui Dumnezeu un concurs între voi. Atunci este timpul să închideți ușile și să vă duceți acasă.

Biserica lui Dumnezeu este un organism viu al lui Dumnezeu pe pământ, prin care se face de cunoscut Isus Hristos. Eu știu că așa ceva nu este popular, dar la asta nici nu vă puteți aștepta. Dar noi vrem numai ceea ce este drept.

Se face atîta larmă. Dar ați știut că toată gălăgia nu l-a impresionat pe proorocul Ilie. El a văzut focul și fumul trecând prin fața lui, el a auzit tunând și a văzut fulgerând. Ei au astăzi untdelemn și sânge și toate celelalte, dar pe el nu l-a oprit nimic. Știți voi, că America se uită demult după ceva mare, cu răsunet? Dar Dumnezeu are un glas liniștit și blând care s-a adresat proorocului.

Știți voi, este așa ca și cu căruța care merge pe câmp și se clatină încolo și înapoi, făcând multă gălăgie. Dar atunci când ajunge pe un drum bun și fără gropi, nu mai face zgomot, pentru că este încărcată.

De multe ori credem că duhul nostru ar ajunge la odihnă în mijlocul gălăgiei și larmei. Cum putem face noi ceva de felul acesta? Cum putem face noi de fapt astfel de lucruri? Strălucirea Hollywoodului scipește. Femeile stau pe platformă cu îmbrăcăminte strâmtă sexy și dansează în duh. Eu nu știu ce fel de duh este acesta.

Eu nu doresc să critic și acum. Eu vă iubesc. Dacă nu este așa, Dumnezeu mă va judeca. Dacă am altceva de gând, atunci El mă va judeca.

Înțelegeți voi ce vreau să spun? Aici vedem unde au deviat penticostalii. Se spune: „Noi avem mai mult decât fratele nostru de la colțul străzii.“ „Noi avem mai mult decât cei de la Assemblies, pentru că noi suntem unitarieni“, sau: „Noi credem în trinitate.“ Sau: „Noi suntem cutare sau cutare.“ Toate aceste denumiri! O, frate, toate acestea nu valorează nimic înaintea lui Dumnezeu. EL se ocupă de fiecare în parte.

Proorocul nu a fost impresionat de gălăgia cea mare, dar când a auzit o voce blândă, liniștită, atunci a știut că este Cuvîntul. El și-a acoperit fața și a ieșit afară.

Voi știți că soarele absoarbe în 15 minute fără zgomot mai multă apă din ocean, decât ne închipuim noi. Noi facem mai multă gălăgie dacă scoatem un litru de apă, decât soarele care scoate milioane de hectolitri. Așa este! Noi întotdeauna așteptăm ceva ce este mareț și în legătură cu mult „ura“. Dar când este vorba să acceptăm Cuvîntul lui Dumnezeu, atunci problema iese la suprafață. Ei vin și spun: „Acum, Dumnezeu să te binecuvînteze, dar eu îți spun ...“

Nu demult am întâlnit un bărbat. Eu nu spun asta ca să bârfesc, vă rog să mă iertați, dacă vi se pare așa. Eu am fost de curând într-o adunare într-un cort. Predicatorul era un penticostal. El a adus-o și pe soția lui care cânta la pian. Când mi-a prezentat-o, vă spun sincer, era să leșin. Soția lui avea părul scurt și încrețit, cercei mari, multă vopsea pe buze, sau cum îi spuneți voi – și unghiile vopsite. Ea arăta groaznic. Unghiile erau așa de lungi ca niște ghiare. Ea purta o rochie sexy scurtă, iar când ședea nu putea să-și acopere nici măcar genunchii. Eu am stat puțin acolo și am zis: „Frate, te jignesc, dacă îți voi spune ceva?“

El a răspuns: „Sigur că nu.“ El era un bărbat simpatic, iar ea părea a fi o femeie delicată.

Eu am întrebat: „Ai spus că soția ta este o sfântă?“

El a spus: „Da.“

Eu am spus: „Iartă-mi te rog această exprimare, dar ea arată ca o fantomă.“ Am spus: „Este adevărat“, în orice caz ceva asemănător.

El a întrebat: „Ce vrei să spui cu asta, frate Branham? O, tu mai ești

de la școala veche.“

Eu am răspuns: „Eu sunt din școala Scripturii. Așa este. Școala Scripturii.“ Eu nu cred că cineva care este sfințit se va comporta astfel.

Eu pur și simplu nu pot să privesc așa ceva, dacă Biblia condamnă acestea.

În ordine. Se pare că de fiecare dată auzim că se decid patruzeci până la patruzeci și patru de persoane; noi am avut și treisute de decizii. Acestea sunt mărturii, iar o *mărturie* este ca o piatră sau o stîncă. Așa este, pentru că mărturia lui Petru a fost numită „piatră“ sau „stîncă mică“. Pietrele sunt ceva bun și scump, dar la ce folosesc, și ce valoare au ele pentru o clădire, dacă nu există un zidar adevărat, care să aibă o unealtă tare a Cuvîntului, pentru a ciopli și să facă din ei fii ai lui Dumnezeu. Ce ajută atunci o mărturie?

Aici este cauza că după o vreme, din treizeci de mii nu mai găsești treizeci din ei. Voi scoateți pietrele din praf, dar pentru timpul acesta nu sunt încă folosibile. Acestea trebuiesc cioplite și măsurate cu Cuvîntul lui Dumnezeu, plasate și legate împreună, zidiți pe baza învățăturii apostolilor în care Domnul Isus însuși, este piatra de încheiere. EL a spus: „Adevărat, adevărat vă spun: cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le-am făcut Eu.“ Așa este!

**Cum putem fi noi Biserica, dacă unul îl desconsideră pe celălalt?**

EL a spus: „... prin aceasta toți vor recunoaște că voi sunteți ucenicii Mei, dacă aveți dragoste unii pentru alții.“ Este greșit dacă facem rupturi și dezbinări, numai din cauza deosebirilor de păreri. Eu nu-i învinuiesc aici pe oameni, ci denotațiunile. Așa este.

Nu sunt oamenii, noi trebuie să avem aceste unelte ascutite ale Cuvîntului lui Dumnezeu, pentru a-i face potriviți pentru această clădire ca fii. Rugăciunea mea către Dumnezeu este: „Grăbește-Te cu Maleahi 4, ultima parte, și dă-ne un mesaj în acest timp din urmă. Dă-ne pe cineva, trimite-ne ceva, ca să fie salvată biserica penticostală.“

Ce fel de mesager ne va trimite Dumnezeu în acest timp din urmă? Eu vă voi spune următoarele, fratele meu și sora mea, ca slujitor împreună cu voi și fratele vostru, care privește înspre timpul care va veni. El va fi un mesager ca și acei care s-au ridicat în alte timpuri în mijlocul poporului. Aceași categorie. El va readuce Biserica înapoi la Cuvînt. O, Dumnezeule, noi dorim să construim baza pentru aceasta,

înainte de apariția lui. Lăsați-ne să punem un fundament și să fim pietre care sunt cioplite și stau pregătite, umăr la umăr cu el, când Dumnezeu îl trimite, pentru că El a făgăduit-o. EL o va face.

Eu am simțit că aceasta nu a fost primită. Gândiți-vă, cu darul deosebirii duhurilor, pot să aflu și aceasta. Voi ați respins aceasta, ce am spus în legătură cu Maleahi 4, 5-6. Dar lăsați-mă să vă spun ceva. Isus a spus către ucenicii Săi: „Dacă puteți crede: el este Ilie, care a fost anunțat că o să vină.“

Însă dacă vedeți, ce a spus el în Matei 11, 10: „... *căci el este acela despre care s-a scris: „Iată, trimet înaintea feței Tale pe solul Meu, care Îți va pregăti calea înaintea Ta, ”* atunci El s-a referit la Maleahi 3, 1 și nu la Maleahi 4, 5.

În Maleahi 4, ultima parte, El a zis că această zi va veni, pământul va arde împreună cu cei răi ca miriștea, iar cei ce rămân vor ieși nevătămați. EL a vorbit atunci despre mesagerul care va merge înaintea Lui, pe care l-a numit tot Ilie.

Eu nu cred în tot ce se face azi din Ilie și mantaua lui. Toate aceste imitații trebuie să vină, pentru că atunci când vine originalul adevărat, să-i dezorienteze. **Dar eu vreau să vă aduc aminte că la sfârșitul acestei epoci penticostale trebuie să se ridice un mesager care va cuprinde toate aceste lucruri. Acesta va fi un bărbat, nu un grup, nu o denominațiune, ci un bărbat.** Așa a fost întotdeauna, iar Dumnezeu nu poate să schimbe programul Lui. EL este Dumnezeul cel veșnic.

Aduceți-vă aminte, dacă Ioan Botezătorul ar fi fost mesagerul conform Maleahi 4, 5, atunci Scriptura ar fi fost desființată, pentru că este scris că lumea va fi arsă în vremea aceea, dar cei drepti vor străluci și vor umbla pe cenușa celor răi. Vedeți dacă nu este scris așa. Priviți, Isus nu s-a referit niciodată la acest text. EL s-a referit la Maleahi 3, 1: „*Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti Calea înaintea Mea.*“ Așa este corect.

Aduceți-vă aminte, acesta din urmă trebuie să readucă credința copiilor la părinți, credința copiilor la credința părinților, la originalul biblic.

Această lucrare a făcut-o Moise, și la fel a făcut-o Isus; este exact ceea ce fiecare mesager a făcut-o în decursul Bibliei, la sfârșitul fiecărei

epoci: ei au restituit mesajul. Oamenii din acele zile erau încurcați prin organizațiile lor.

Același lucru l-au făcut și în acest timp. Dar noi privim după un mesager. Fie ca Dumnezeu să-l trimită. Îl vom accepta noi? O, nu! El va fi ciudat și va fi un fanatic, asta este sigur. Dar Dumnezeu îl va confirma. Credincioșii adevărați sunt aleși dinainte pentru viața veșnică. Așa a spus Isus: „Toți, pe care Mi-i dă Tatăl, vor veni la Mine; și nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-L atrage Tatăl. Toți pe care Mi i-a dat Tatăl, vor veni.“

Eu nu cred în învățătura baptilștilor despre siguranța veșnică. Eu cred că sunteți atîta timp siguri, cât rămâneți în biserică, dar dacă nu mai sunteți sub sîngele Domnului Isus, atunci nu mai sunteți siguri. Eu sunt ferit de ploaie atîta timp cât stau în interior.

Dacă sunteți botezați cu Duhul Sfînt și spuneți: „Noi avem Duhul Sfînt!“, și totuși tăgăduiți Cuvîntul lui Dumnezeu. Voi ziceți că ați crezut și ați primit Duhul Sfînt. Apoi tăgăduiți că Cuvîntul Său este adevărat? Cum poate fi atunci Duhul Sfînt, dacă El a fost Acela care a scris Biblia? Poate Duhul Sfînt să tăgăduiască propriul Său Cuvînt și să spună: „Eu m-am înșelat, voi aveți dreptate“? Nu, acesta nu este Dumnezeu! Niciodată.

Sabie ascuțită! Doamne, trimite-ne un mesaj mare. După acesta ne orientăm. Desigur, când se va ridica el, atunci va ciopli pietrele potrivit pentru clădire. Ce se va întîmpla? **Mulți dintre ei nu vor rezista examenului Cuvîntului.** Ei vor iubi mai mult organizațiile lor decît Cuvîntul lui Dumnezeu, deși cuvîntul acestui om a fost confirmat. El va fi un prooroc care se va ridica aici pe pămînt în Numele Domnului. Eu cred asta.

Cei mai mulți cred că va fi un grup de oameni.

**Eu doresc ca cineva să-mi arate din Biblie că va fi un grup de oameni. Dumnezeu ar desființa astfel Cuvîntul Său propriu. EL nu poate face asta. Nu. EL a făgăduit aceasta.** Acesta va fi un bărbat. Apoi i se vor atașa și alții. Desigur, mii! Întreaga biserică a credincioșilor de pretutindeni va fi cu el.

Nu vor fi salvați prea mulți, pentru că Isus a spus: „Așa cum a fost în zilele lui Noe și în zilele lui Lot, tot așa va fi din nou.“

„Cerul și pămîntul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.“

Vedeți, ce vreau să spun. O, frate, noi ar trebui să facem un inventar adânc, pentru că este poate mai târziu decât ne gândim. Se poate ca într-o zi să ne trezim și să recunoaștem că am pierdut ceva. Fiți atenți! Vegheați, rugați-vă, cercetați și căutați. Nu lăsați ca aceste cuvinte să treacă pe deasupra voastră. Gândiți-vă, dacă este predicat Cuvîntul Lui, Dumnezeu este dator să-l confirme.

Recunoașteți ce a spus El, ce s-a întâmplat în zilele lui Lot? EL a zis: „Așa cum a fost în zilele lui Lot ...“ Ce se întâmplase, înainte de căderea focului? Ce se va întâmpla din nou, înainte de căderea focului? Ce fel de mesaj va primi Biserica? Nu cea din Sodoma, ci Biserica aleasă dinainte. Fiți atenți și priviți aceste trei grupe: acolo erau sodomiiții, apoi Lot și grupul lui - biserica formală, apoi era Avraam - și cei aleși. Toți trei au primit câte un mesaj, dar de la trei îngeri diferiți. Fiți atenți care mesager venise la Biserica aleasă și ce a făcut înaintea lui Avraam. Isus a spus: „Așa va fi, când va veni Fiul Omului.“ Nu putem tăgădui aceasta, pentru că așa a spus Isus. Desigur că așa va fi.

Atunci când a venit Isus, El i-a solicitat la un test și a spus: „Voi cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aflați viața veșnică, și ele sunt în adevăr, care mărturisesc despre Mine.“ Au reușit ei la examen? Nu! Fiecare știe că toate dogmele care nu rezistă testului Cuvîntului, sunt ca pietrele care sunt aruncate pe grămadă. Ele au crăpături, iar apa pătrunde înăuntru. Ele nu rezistă unei cercetări. Oameni, acestea vor fi aruncate. **Dumnezeu a respectat întotdeauna caracterul, și nu numărul.**

Eu mă apropii de sfârșit. Îmi pare rău că v-am reținut atîta. Nu am avut așa de gând. Permiteți-mi încă puțin, ca să fac următoarea observație. Eu sper că v-am spus ceva care vă este de folos și să vă adânciți mai mult.

Dumnezeu întotdeauna respectă caracterul și nu numărul membrilor. Azi este invers. Noi numărăm membrii. Noi ne uităm la cei ce sunt bine îmbrăcați și plătesc bine, în loc să ne uităm la caracter.

Eleazar a rezistat până când a găsit un caracter. Așa este. Pe cine va găsi el? El se încrezuse în Dumnezeu. Un caracter, pentru ce? Un caracter pentru Isaac – Mireasa. Biserica este un tip înspre aceasta. Știți ceva? Atunci era sămânța firească a lui Avraam, dar acum este sămânța împărătească a lui Avraam. Așa cum a căutat mesagerul Eleazar un

caracter anumit, care era necesar pentru mireasa lui Isaac, tot așa va încerca mesagerul acestui timp din urmă, să găsească o Mireasă pentru Hristos. El nu se va uita la o aderență denominațională, el va căuta un caracter bun, apoi pregătirea ei pentru a-l întâlni pe Isaac. După ce găsise caracterul, el trebuia să o convingă să rămână liniștită atâta timp până va auzi mesajul lui Isaac.

Tot așa este și cu mesagerul din ultimele zile, când vine lumina serii. Mai întâi el trebuie să găsească Biserica care crede mesajul - căutați-o. Puteți înțelege despre ce vorbesc? Căutați Biserica care vă lasă să intrați, care nu vă închide ușa în nas. Atunci ați găsit deja caracterul. Dacă aceasta este apoi suficient de liniștită, îi poți spune, cum este împodobită Mireasa. Ea trebuie să fie îmbrăcată. Să stea liniștită, ca să se poată împlini cu ea.

Priviți-o pe Rebeca. Ascultați fiecare cuvânt. Inima ei bătea în timp ce el îi povestea totul. Voi ați rezistat cu mare greutate. „Unde mă voi duce, până voi găsi caracterul? După ce voi găsi caracterul, trebuie să ajung ca ea să rămână liniștită și să fie pregătită, de a merge în întâmpinarea Lui.“ Cât de copleșitor este totul. Eu doresc să am mai mult timp pentru aceasta. S-o pregătești – să rămână liniștită și să asculte mesajul Lui. Eleazar nu a vorbit de la sine, el a vorbit despre Cel ce îl trimisese. El avea darurile cu sine, pentru a-L dovedi pe cel ce îl trimise. Amin! El a vrut s-o îmbrace. El știa cum trebuia s-o pregătească.

Dacă aș putea s-o aduc până într-acolo ca să-i spăl fața. Eu m-am simțit cercetat de cele spuse, astfel mai bine voi tăcea. Eu am spus deja suficient. Dar voi știți, despre ce vorbesc. Stați liniștiți și ascultați!

**Observați, sarcina mesagerului pentru timpul sfârșitului constă în pregătirea sfinților, ca o mireasă pentru un mire.** Acesta va fi mesajul lui. Sunteți pregătiți să învățați ABC-ul vostru, pentru ca să puteți învăța mai târziu și algebră, dacă de exemplu vor fi deschise și celelalte peceti care sunt pe spatele cărții? Acestea vor fi deschise numai pentru cei ce au învățat ABC-ul. Așa este. Ce este ABC-ul? Întotdeauna să-L crezi pe Hristos - nu dogmei tale, ci pe Hristos. Crede ceea ce spune El, nu ce spune altcineva.

Dacă este în contradicție cu Cuvântul, și dacă un bărbat vă spune că este bine că femeile își taie părul, atunci știți că el minte. Biblia spune

că așa ceva este greșit. Dacă vă spune cineva că un diacon poate avea patru sau cinci femei, atunci el minte, pentru că este în contradicție cu Cuvîntul. La fel și celelalte lucruri pe care le subliniem deseori - comparați-le cu Cuvîntul, constatați dacă acestea corespund cu Cuvîntul.

Biserica trebuie readusă înapoi la Cuvînt. Ce trebuie să facă deci mesagerul, despre care vorbește Maleahi 4, 5? Să restituie credința originală, credința de înviere. Ei l-au văzut pe Isus după învierea Sa din morți. Ei au văzut că El lucrează printre ei.

Ei erau bărbați care nu făceau vorbe multe, ci au plecat și au predicat Cuvîntul. Ei predica mult, cum o făcea de exemplu Pavel, care predica până noaptea tîrziu, încât un tînăr a căzut de pe geam și a murit. Pavel s-a întins însă peste el și l-a readus la viață, apoi a predicat în continuare.

Observați, acești bărbați se deosebeau de cei cu titluri, sau cum se numesc ei astăzi. Mesagerul îi va despărți pe credincioși de necredincioși. Unii se vor lăsa puși la punct, însă mulți nu. Unii dintre catolici erau de acord cu Luther, alții însă nu. Unii lutherani erau de acord cu Wesley, mulți însă nu. Mulți dintre metodiști au fost de acord cu penticostalii, alții însă nu. Unii vor fi de acord cu lumina serii, alții nu.

Cum veți ști dacă este lumina serii sau nu? Cercetați-o cu Cuvîntul. Nu numai cu un cuvînt, ci cu Cuvîntul întreg, care este în legătură. Vedeți dacă ea corespunde sau nu. Dacă acest mesaj poartă confirmarea lui Dumnezeu și rezolvă ceea ce a făgăduit El, și este în conformitate cu Cuvîntul, atunci Cuvîntul va fi confirmat împreună cu toate făgăduințele ca și în alte timpuri din trecut.

Observați când mesagerul este respins de oameni, se pare că el este învins, lui nu i se mai deschide nici o ușă și nici un loc nu-i mai stă la dispoziție.

Așa a fost cu Domnul nostru. Vă aduceți aminte, când El ca tînăr Prooroc îi vindeca pe bolnavi și era un bărbat respectat. Toți ziceau: „Cum îți merge, Rabi?“ Dar într-o zi El s-a așezat și a început să-i învețe adevărul. EL găsise ascultare la biserică și la oameni. Mii de oameni l-au urmat. EL avea șaptezeci de predicatori în afară de cei doisprezece care erau cu El. Într-o zi, El a înmulțit pâinile și a dovedit prin aceasta că El este Dumnezeu. Pentru că numai Dumnezeu singur



trimite pâine din cer. EL înmulțise pâinile. EL umblase pe apă și a făcut minuni pentru a dovedi că este EL.

După ce făcuse aceasta, El s-a așezat și a învățat poporul foarte serios. Apoi oamenii s-au îndepărtat, chiar și cei șaptezeci au spus: „O, cine poate să suporte așa ceva. Aceasta este o vorbire tare. TU ai făcut o ruptură în ceea ce credeam noi. Cine ești Tu să ne spui astfel de lucruri?“, și au plecat.

Apoi Isus s-a adresat către grupul Său mic - ca în zilele lui Noe și în zilele Sodomei - și a spus: „Veți pleca și voi de la Mine?“

Apoi Petru a zis aceste cuvinte importante: „Doamne, unde să ne ducem?“ O Dumnezeuule, ajută-ne!

Dacă mesajul este respins, iar mesagerul pare învins, atunci apare Dumnezeu în față. Mesajul Lui a fost transmis.

Noe a stat în ușa corabiei și a predicat mulți ani. Dar ei au râs de el și l-au batjocorit. Noe a intrat în corabie și s-a gândit că totul va fi în ordine. Dar Dumnezeu a închis ușa, iar oamenii tot mai stăteau pe afară pentru a vedea ce se va întâmpla. El a șezut șapte zile în corabie și a transpirat. Apoi a început să plouă.

Moise era pe calea care i-a fost rânduită, când a condus poporul, iar Marea Roșie le stătea în cale. El a ajuns la capătul drumului său. Apoi s-a întâmplat, ca Dumnezeu să se aplece în jos, s-a ridicat un vînt din răsărit, marea s-a împărțit la capătul drumului.

Daniel a stat tare pe mesajul lui. El era hotărât să nu se murdărească la masa împăratului. El stătea credincios față de Dumnezeu. El stătea drept. Se părea că sosise sfârșitul drumului său. Ei l-au aruncat în groapa cu lei. Apoi a pășit Dumnezeu în față.

Într-o dimineață, îngerii din cer care stăteau înaintea tronului, au privit spre Babilon. Ei puteau vedea cuptorul aprins. Ei i-au văzut poate pe cei trei evrei acolo care spuneau: „Dumnezeul nostru este în stare să ne elibereze. Noi nu ne vom închina înaintea tabloului, pentru că este în contradicție cu Cuvîntul. Noi stăm pe poziție.“

Împăratul a zis: „Bine, atunci veți fi arși.“ Bărbații cei mari și puternici au pășit pe scări, unde temperatura era tot mai fierbinte și mai fierbinte.

Eu pot să văd, cum un înger care stătea lângă tron, a cuprins o sabie și a spus: „Tată, privește în jos! Privește ce se întâmplă acolo. Lasă-mă

să mă duc jos, eu sunt Gavril. Eu voi schimba situația acolo.“

Domnul a zis: „Bagă sabia în teacă, Gavril. EU am observat totul.“

Aici vine un alt înger și spune: „Tată, eu pot să sting focul cu apă, pentru că în lumea de dinaintea potopului, oamenii au păcătuit și nu s-au purtat corect cu poporul Tău, și eu am turnat apă peste tot pământul. Eu voi spăla Babilonul de pe harta lumii în dimineața aceasta. Lasă-mă să mă duc eu.“

Domnul i-a răspuns: „EU știu că tu ai putea s-o faci, tu ești un înger credincios. Dar Eu nu pot să te trimit. Aceasta este sarcina Mea, Eu mă duc personal.“

„Îi vedeți acolo?“

„EU i-am păzit toată noaptea. EU am ascultat adunarea lor de rugăciune. EU le-am văzut poziția lor pentru Cuvîntul Meu. EU voi fi acolo la timpul potrivit.“ O, ce minunat! Eu pot să văd, cum se ridică El în haina Sa împărătească și spune: „Vino încoace, tu vînt din răsărit, sud, vest și nord! Pășește în față, furtună! EU voi zbura pe voi în dimineața aceasta, ca într-un car. EU mă duc jos în Babilon să schimb situația.“ Frate, El a venit la timpul potrivit!

**Ochiul Său este îndreptat și înspre o vrabie. Eu știu că El are grijă de mine. Și în seara aceasta El are grijă. EL veghează asupra mea. EL veghează asupra ta. EL observă dacă suntem pe poziție sau nu. Ce decizie vom lua noi? Vom sta credincioși pe Cuvîntul lui Dumnezeu sau ne vom îndepărta? Este mai târziu decât vă gândiți.**

Într-o zi, Iacov a primit inspirația pentru a se întoarce acasă, și s-a întâlnit cu fratele său. Într-o noapte el s-a luptat cu Dumnezeu. El s-a temut să se întâlnească cu fratele său, dar în dimineața următoare el era un prinț fără frică, dar șchiop. „Eu nu am nevoie de Esau, nici de armata lui sau de altcineva.“ Dumnezeu apăruse în față. EL o făcuse într-un mod deosebit.

Isus a fost respins după ce a fost confirmat ca Fiu de Dumnezeu. „Dacă Eu nu fac lucrările Tatălui Meu, atunci să nu Mă credeți.“ EL era lumina din timpul acela, El încă mai este lumina. EL apăruse. Mulți oameni L-au urmat, atîta timp cât i-a hrănit cu pâine și cu pești. Dar când a început El să le vestească adevărul Cuvîntului, atunci ei s-au îndepărtat. Ei s-au ținut mai departe de tradițiile lor moștenite. Ceea ce vestea El era în contradicție, și totuși, după cum știți, totul corespundea

exact cu Scriptura. Ochii orbiți ai lumii nu puteau să vadă, nici acum și nici în altă epocă. Eu mă refer în general. Ce se întâmplase? Se părea că El ar fi pierdut.

Voi puteți să observați că de la timpul când El le-a adus Cuvîntul, reputația Lui a dispărut. Când făcea adunări de vindecare și campanii evanghelistice, ei Îl doreau cu toții. Poate că ei au spus: „Rabi, vino la noi.“ Și „Rabi, vino și la noi.“ Dar când a început să predice învățătura Lui, ei au spus: „O, învățătura ta neliniștește poporul. Noi nu mai putem să Te ținem în adunarea noastră, Rabi, pentru că Tu îi dezorientezi pe oamenii noștri. Învățătura Ta stă prea mult în contradicție cu ceea ce învățăm noi.“ Azi nu s-a schimbat nimic. Nu, încă nu! „Noi nu putem să Te acceptăm, Rabi.“ Deși a fost confirmat cu Scriptura, cine este El. Dar ei nu au putut să creadă.

EL a rezistat până în ultima clipă când satan a crezut: „Acum Îl am“, adică atunci când El a fost răstignit. Mai adânc, mai adânc, mai adânc și mai adânc până când au crezut că au pus mâna pe El și L-au pus în mormânt. Dar chiar atunci Dumnezeu a apărut în față. EL a înviat din mormânt!

Pavel a zis la fel: „Dima m-a părăsit ... Toți m-au părăsit din pricina Cuvîntului.“ Eu nu cred că Dima s-a dus la cluburi de noapte sau a făcut asemenea lucruri. Dima a fost un om bogat și voia să meargă împreună cu un grup de oameni bine văzuți. De aceea a plecat și el, așa cum o făcuseră și ceilalți. Pavel a spus: „Toți m-au părăsit.“ De ce? Slujba lui Pavel se apropia de sfârșit, de încheiere.

Dorința lui era de a fi un martir; pentru că el participase la uciderea lui Ștefan, acceptînd și văzînd moartea lui. El voia să moară. Agab, un prooroc cunoscut, a mers la el și i-a spus ce îl așteaptă în Ierusalim. Dar Pavel a spus: „Eu sunt dispus, nu numai să fiu legat în Ierusalim, ci să mor pentru Numele Domnului Isus.“ Ce era? EL a pecetluit slujba sa.

O, Biserică a Dumnezeului Celui viu, noi am putea vorbi toată seara despre aceasta. Cum vom pecetlui mesajul nostru? Cum se va întâmpla? **Dumnezeu să ne ajute să luăm acest Cuvînt și să stăm viteji pe poziție. Eu doresc să mor cu Cuvîntul și să trăiesc cu Cuvîntul.** Dar eu doresc să răspândesc lumină. Pentru că trebuie să se facă lumină spre seară. Prieteni, noi suntem în acest ceas. Noi vrem să credem în timp ce ne aplecăm capetele.

Eu vreau să-mi cer scuze că v-am reținut atîta timp, aproape două ore. Este exact o oră și 45 de minute, cred eu. Eu sper că nu v-a rănit nimic. Dacă aceasta ar fi intenția în inimile și sufletele noastre, atunci noi înșine am fi pe dos, dacă noi predicatorii, bărbați umpluți cu Duhul Sfânt, am spune aceste lucruri numai așa de ușor, frații mei.

Atunci când am fost salvat și i-am spus predicatorului meu baptist, că am primit Duhul Sfânt și că Îngerul Domnului mi-a spus ce trebuie să fac, el a răspuns: „Cred că ai avut un vis urât, Billy.“

Eu am spus: „Doctor Davis, eu am văzut un înger.“

El a răspuns: „O, ce prostie! Aceasta-i de la satana.“ O, ce m-a durut asta! El a spus: „Tu să mergi să predici înaintea împăraților și domnitorilor?“

Eu am spus: „Asta a spus El.“

El a răspuns: „Tu, cu cei șapte ani de școală ai tăi?“

Eu am spus: „Asta este ceea ce mi-a zis El.“

La acestea el mi-a răspuns: „Ce crezi tu, cine te va asculta de fapt? Tu vrei să mergi să vestești vindecarea divină într-un timp ca acesta, când am făcut atîtea descoperiri medicale?“

Eu am spus: „Eu nu voi putea opri ca diferiți Goliați să se ridice.“

Apoi el a răspuns: „Ce crezi tu de fapt, cine te va asculta?“

Eu am spus: „Dacă mă trimite Dumnezeu, atunci El are pe cineva care să mă asculte.“

Atunci nu v-am cunoscut pe voi toți. Când am venit la voi, era chiar așa, cum tragi o mănășă pe mână, eu mă potriveam chiar la voi. Eu vă iubesc. Eu îi iubesc pe predicatori, frații mei. Credeți voi că un presbiterian, un metodist sau lutheran, ar pune biserica sa așa la dispoziție, cum a făcut-o acest frate azi, pentru a fi predicat un astfel de mesaj? O, nu! Aceștia sunt oameni viteji care cred adevărul. Acum, orientați-vă după Cuvînt. Țineți-vă departe de lucrurile lumii.

Surorilor, lăsați ca părul vostru să crească! Îmbrăcați-vă frumos și delicat. Fiți cu rușine. Îndepărtați culorile de pe fața voastră. Voi nu aveți nici un text biblic ca să puteți să vă vopsiți sau să vă tăiați părul. Să nu faceți așa ceva! Să nu faceți așa ceva! Biblia spune că este o rușine pentru ea dacă-și taie părul. Părul este onoarea ei. Voi ziceți: „Așa ceva este un lucru minor.“ Asta poate este drept, dar lăsați-ne să dăm lucrurile mărunte la o parte de pe drum, atunci putem vorbi și

despre lucruri mari. Lăsați-ne să începem în mod corect.

Acum, fraților. Lăsați-mă să le spun ceva bărbaților. Fratele meu, dacă tu îngădui ca soția ta să facă astfel de lucruri, atunci eu mă rușinez din pricina ta. Tu te prezinți că ești un bărbat umplut cu Duhul Sfânt. Să-ți fie rușine dacă o lași pe soția ta pe stradă.

Și îmbrăcăminteă voastră sexy! Nu știți ce spune Biblia? Isus a zis: „Cine se uită la o femeie și o dorește, a curvit deja în inima lui.”

Tu spui: „Așteaptă o clipă, fratele meu, eu sunt nevinovată.” Eu cred că tu ești vinovată, sora mea. Tu ești nevinovată în ceea ce privește actul natural, dar dacă te prezinți astfel, iar păcătosul te vede așa, cine este atunci vinovat? Tu ești vinovată pentru că te prezinți așa. Apoi să nu uiți că păcătosul va trebui să răspundă în ziua judecății din cauza curviei pe care a produs-o în inima lui cu tine. De ce? Pentru că tu te-ai prezentat față de el astfel. Acesta este adevărul.

Te rog, soră, lasă-te îndreptată în Numele lui Isus. Eu te rog pentru aceasta din poziția de frate.

Frate, să-ți fie rușine, dacă tu conduci casa ta în felul acesta. Aduceți totul în ordine. Eu am speranță mare pentru tine ca bărbat.

Voi păstorilor care aveți diaconi și trăiesc cu două sau trei femei, și fac multe lucruri, nu vă este rușine? Frați-predicatori, nu vă este rușine din cauza acestor lucruri? Voi predicatori care primiți membrii, care trăiesc în adulter și fumează, nici nu amintiți lucrurile de la amvon. Să vă fie rușine! Eu mă rog pentru voi.

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Eu vă mulțumesc pentru răbdarea voastră, pentru că m-ați suportat.

Lumina serii a venit. Lumina serii vă va aduce înapoi la Cuvânt.

**Acum, cu capetele și inimile aplecate, puneți-vă întrebarea: „Corespund eu cu Cuvântul? Este cazul?”**

Rugăciunea mea de pe platformă este: „O, Doamne, taie-mă împrejur de tot ce nu este ca Tine. O, Dumnezeule, ia acestea de pe mine.” Noi am ajuns la capătul drumului.

Veți ridica mâinile cu sinceritate și să spuneți: „O, Doamne, taie de pe mine ce nu este ca Tine. Formează-mă, Doamne.” Domnul să vă binecuvânteze.

Dacă este cineva aici care nu este corect, poate este în seara aceasta vreun păcătos care a deviat și care nu l-a primit încă pe Isus ca

Răscumpărător, sau dacă a decăzut. Nu vrei să vă întoarceți? Voi sunteți invitați să veniți și să stați înaintea altarului. Dacă voi credeți că Dumnezeu ascultă rugăciunile mele pentru bolnavi, atunci spuneți: „Eu cred că El mă ascultă și pe mine.“ Voi și eu, ne unim în credință pe baza jertfei lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, că El ne ascultă.“ Voi sunteți invitați să veniți și să luați parte aici la rugăciune.

Tatăl nostru ceresc, noi Îți predăm această adunare cu cuvintele noastre bâlbâitoare. Doamne, mulți s-au obosit și au fost atât de obosiți de s-au dus acasă. Poate că unii au avut o conștiință rea. Tu îmi cunoști inima mea. Vai de mine, dacă nu o fac. Eu trebuie s-o fac, Doamne. Eu mă rog acum, ca oamenii care înțeleg Cuvântul Tău s-o cuprindă corect. Eu sunt sigur că acei pe care i-ai chemat Tu la viață, vor înțelege totul. Nu depinde ca să fii ceva în lume, ci cu o inimă plină de dragoste pentru Dumnezeu și Biserica Sa, eu mă rog pentru aceste lucruri.

Tată, aproape fiecare mână este ridicată, pentru ca Tu să poți înfăptui o tăiere împrejur corectă. Dorim ca Tu să tai orice lucru nepotrivit care nu face parte de aici. Dumnezeule, ajută-ne pe toți. Eu stau aici cu ei, Doamne, eu aparțin de ei. Eu privesc înspre venirea Împărăției de o mie de ani, când păcatul și rușinea vor fi distruse pentru totdeauna. Tată, atâta timp cât mai stăm în lumea aceasta, noi suntem expuși acestor lucruri. Noi putem face greșeli sau să cădem în păcat, pentru că noi mai suntem pe drum. Dar noi nu mai avem dorința să facem astfel de lucruri. Așa cum spune Biblia: „Nu vă împotriviți dacă sunteți îndreptați și corecți.“ Eu mă rog, Tată, ca această corectare a Cuvântului să mă taie la fel de tare, ca pe toți ceilalți. Eu mă rog, Tată, ca ei să înțeleagă totul în mod corect.

Eu mă rog, binecuvîntează-i în timp ce ne rugăm, Doamne. TU ai grijă și știi de ce ne rugăm, pentru că noi nu vrem să ne rugăm degeaba, noi nu dorim să facem doar cuvinte când ne rugăm pentru ceva, pentru că noi vorbim cu Tine.

Eu Te rog, binecuvîntează-l pe fratele de aici care a deschis ușa lui, ca să pot veni în seara aceasta. Eu Te rog, binecuvîntează comunitatea lui și fă din ei toți, o, Doamne, o casă de lumină, un locaș unde darurile lui Dumnezeu curg și unde merge totul bine.

Binecuvîntează pe fiecare predicator care șade aici și comunitățile lor. Fie ca să vină o astfel de mișcare, da, o astfel de mișcare prin Duhul

lui Dumnezeu peste tot Phoenixul, iar comunitatea să se unească într-o trezire mare, încât predicatorii să nu mai fie în stare să predice, pentru că slava lui Dumnezeu umple totul. Dacă se adună sfinții deja dimineața, dacă se roagă și cheamă, mărturisind mesaje divine, dorim să aibe loc o revărsare adevărată a Duhului, prin care tot orașul să fie atras, ca să vină și să asculte. Permite aceasta!

Vindecă-i pe bolnavii din mijlocul nostru, Doamne. Dă-ne eliberare divină, Tată, prin Numele lui Isus Hristos!

Acum, cu capetele aplecate, dacă vrea cineva să se ridice și dorește să vină aici la altar în timp ce capetele noastre sunt aplecate, iar noi cântăm cântarea cea veche a Evangheliei. Noi vrem s-o cântăm. Dacă este cineva aici care are dorința să ne rugăm pentru el, ca el să facă o experiență mai adâncă, să primească Duhul Sfânt, sau dacă sunteți salvați, însă încă nu sfințiți, eu mă voi ruga cu plăcere în timp ce se cântă cântarea: *Eu Îl iubesc*. Dacă noi Îl iubim, vrem să respectăm acum Cuvântul Lui.

Eu Îl iubesc,  
Mielul scump dumnezeiesc,  
Care m-a iubit și a murit pentru mine  
pe lemnul crucii.

În timp ce ei vin, doresc ca fiecare să-și ocupe locul său. În ordine, soră.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,  
Pe Mielul scump ... (veniți acum la altar)  
... care a murit pentru mine  
pe lemnul crucii.

De ce nu vin unele dintre surori care au părul scurt, pentru a păși înaintea lui Dumnezeu? Doriți să vă citesc din Biblie? De ce nu veniți și spuneți: „Doamne, eu doresc să stau azi în toate lucrurile corect, eu doresc să încep azi în mod corect. Eu doresc să încep bine și să rămân pe drumul cel bun. Doamne, eu Îți promit în seara aceasta, că-mi las părul să crească“?

Biblia spune că este o rușine pentru un bărbat dacă poartă părul lung, pentru că el arată ca o femeie. Dumnezeu a făcut două legăminte, unul cu Adam și unul cu Eva. EL i-a îmbrăcat diferit. Ei sunt cu totul diferiți. Ei au fost întotdeauna diferiți. Aceste două legăminte există în tot

timpul Bibliei. Despre acest dublu legământ, doresc să vorbesc într-o seară, ca să vă arăt deosebirea. O, este așa de puternic. Și voi cu cazurile voastre de căsătorie și divorț, dacă ați ști adevărul despre aceasta, toată problema ar fi rezolvată. Așa este! Încă o dată vă rog, veniți! Nu vreți s-o faceți?

Eu Îl iubesc (voi aveți nevoie de Duhul Sfânt?

Veniți și vă înșiruiți aici) ... care M-a iubit ...

(Doriți o umblare mai strânsă cu El?

Veniți și dați Lui promisiunea și țineți-o.

Nu ajutați la nimic să faci o juruință, trebuie s-o respectați.

Voi puteți veni să faceți o juruință, dar Dumnezeu trebuie, să vă ajute, ca s-o împliniți. Țineți-vă promisiunea.)

Eu doresc ca unii dintre frații-predicatori să vină, să se pună aici în jurul acestor oameni în timp ce ne rugăm. Vorbiți cu ei și întrebați care este necazul lor.

Fiți toți prezenți, Dumnezeu vă va răsplăti. Fiți toți prezenți aici înaintea Lui, până când va fi încheiată rugăciunea. Voi puteți să veniți aici acum, și să vă puneți după acești oameni care au venit deja la rugăciune.

... pe lemnul crucii.

Predicatorii s-au înșirat pe ambele părți împreună cu ei.

Eu Îl iubesc ... (Eu îi văd cu plăcere pe predicatorii din diferite organizații, toți suntem una sub sângele Lui)

... Mielul lui Dumnezeu,

care m-a iubit și a murit pentru mine,

pe lemnul crucii.

Fraților, îndreptați-vă spre acele persoane care stau în jurul vostru, puneți-vă mâinile peste ei, și întrebați-i ce doresc de la Dumnezeu. Acesta este un timp minunat, dacă văd așa, cum predicatorii din diferite comunități stau împreună. Surorile care erau pe târgi, s-au ridicat și au plecat. Slavă Domnului! Noi suntem așa de mulțumitori. Noi stăm aici în Numele Domnului.

Doresc ca toată adunarea să-și aplece capetele și fiecare să vorbească în inima lui cu Dumnezeu, așa cum ați vorbi cu mine, așa cum ați veni la mine și mi-ați spune: „Frate Branham, eu am făcut ceva greșit. Îmi pare rău că am făcut acest lucru. Iartă-mă. Eu îți promit, frate Branham,



că nu voi mai face asta niciodată împotriva ta.“ Acum schimbați de la numele meu, de la mine, înspre Domnul Isus Hristos.

Dacă aveți nevoie de vindecare este ca și cum ați veni la mine și ați spune: „Frate Branham, eu nu mai am bani, nu am avut bani aseară pentru cină. Eu știu că dacă tu ai avea un dolar, mi l-ai da.“ Dar Lui nu trebuie să-I spuneți: „Dacă Tu ai puterea vindecării ...“ EL o are! Voi ar trebui să-mi ziceți mie: „Dacă ai ...“ Dar Lui nu trebuie să-i spuneți: „Dacă ai ...“ – EL are! Voi spuneți: „Frate Branham, poți să-mi dai un dolar, eu doresc să mănânc ceva?“ Desigur că eu aș face-o, asta o știți. Dacă eu aș avea un dolar, l-ați primi oricând de la mine. Eu aș avea o inimă groaznică, dacă aș proceda altfel. Acum, dacă eu, un om rău și păcătos, pot fi față de alții așa de inimos, cum este atunci cu Dumnezeu?

„Dacă voi, care sunteți răi, dați copiilor voștri daruri bune, cu cât mai mult va dăruî Tatăl din ceruri, Duhul celor care Îl cer.“ „Dacă voi Îl rugați pentru un pește, El nu vă va da un șarpe! Dacă voi L-ați ruga pentru o pâine, El v-ar da o piatră?“ Sigur că nu.

O, dacă voi L-ați ruga cu credință deplină în felul acesta, atunci voi ați primi cu un milion de ori mai repede, decât ați primi-o de la mine, și voi știți că eu v-aș ajuta. Eu aș face orice, ce aș putea, iar frații mei ar face același lucru. Noi am scoate ultimul bănuț din portofel ca să vă ajutăm. Noi am face orice am putea. Dar aceasta este ceva ce puteți primi doar prin credință.

Voi credeți că o s-o primiți în timpul rugăciunii. Voi vă rugați. Toată adunarea se roagă. Eu cred că Dumnezeu va coborî pentru a răspunde la rugăciune. În clipa în care simțiți că ați primit ceva, iar Dumnezeu v-a răspuns la rugăciunile voastre, faceți legământul acesta și spuneți: „Doamne, eu am procedat greșit, dar eu n-am să mai fac. Eu ridic mâna mea și promit că nu o voi mai face.“ Dumnezeu vă va lua conform cuvîntului vostru. Credeți numai și totul se va împlini. Ridicați mâinile voastre și dați mulțumire Lui: „Doamne, eu am depus juruința mea. Eu știu că este Cuvîntul Tău. Eu știu că Tu ai promis că vei răspunde, și eu știu că Tu nu poți greși.“

Tată ceresc, noi ca robii Tăi, stăm aici cu grupul acesta care a venit în față. Ei au nevoie de binecuvîntările Tale, și de atenția Ta în această clipă. Tată, ei sunt răsplata pentru mesajul luminii de seară. Mulți dintre

ei au depus mărturia lor, Doamne. Unii dintre ei sunt disperati și în nevoi. O, Doamne, eu mă rog în Numele lui Isus, ca Tu să nu-i respingi pe niciunul dintre ei, Tu vei respecta Cuvîntul Tău. Doamne, eu îți amintesc de Cuvîntul Tău, așa cum a făcut-o Petru și ucenicii Tăi, când s-au rugat în Fapte 4. Ei au spus: „Doamne, ce-i cu răzvrătirea neamurilor, cu gândurile rele ale popoarelor. Doamne, adu-ți aminte de Cuvîntul Tău.“

Acum Tată, noi aducem Cuvîntul Tău. TU ai spus: „Cine crede în Mine, are viața veșnică, și cine vine la Mine, pe acela Eu nu îl voi scoate afară. Cine ascultă cuvintele Mele și pe Acela care M-a trimis, are viață veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut de la moarte la viață.“

O, aduceți problemele și cererile voastre înaintea lui Dumnezeu, iar El vă va răspunde. La El este multă iertare. „Cine mărturisește păcatele lui, aceluia îi vor fi iertate, dar cine ascunde păcatele sale, acela nu va reuși.“ Noi mărturisim păcatele, greșelile noastre. Eu recunosc greșelile poporului și tot ce am făcut greșit. Eu mă rog pentru milă. Eu mă rog pentru vindecare! Eu mă rog pentru har. Eu mă rog, revarsă Duhul Tău Sfânt Doamne, chiar acum peste acești oameni în așteptare, pentru ca viața lor să fie formată în felul lui Dumnezeu în chipul Fiului lui Dumnezeu, pentru ca Duhul care L-a făcut viu să vină în trupurile lor și să-i facă fii și fiice ale lui Dumnezeu. Permite-ne asta, Doamne!

Noi credem că Tu ești prezent. Noi credem că Tu vei ține Cuvîntul Tău. Noi credem că din pricina Cuvîntului Tău, vei binecuvînta toate încercările noastre. Trimite acum binecuvîntarea Ta peste acest popor, după ce am așteptat prezența Ta. Cercetează-i în Numele lui Isus, aici la altar.

Acum, ați crezut și ați primit? Ridicați mâinile voastre spre Dumnezeu.

Lăsați să se ridice întreaga adunare. Fiecare să se ridice, care vrea să promită ceva lui Dumnezeu. Spuneți: „Eu cred și accept totul!“

Ridicați împreună mâinile voastre și dați-i Lui slava, și totul va trece. Slavă lui Dumnezeu! Mulțumire Ție, Doamne Isuse, pentru bunătatea Ta și pentru tot ce ai făcut pentru noi, Doamne. Noi Își dăm slavă prin Isus Hristos. Amin.